

YAŞASIN FAŞİZME KARŞI GENEL DİRENİŞİMİZ!

(YAZISI ORTA SAYFADA)

GENCLİĞİN YOLU
İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR

1 AĞUSTOS 1980 SAYI: 8 YIL: 1 25 TL.

gençlik dünyası

ZORBALIK YASALARINA HAYIR!

Amerikan emperyalistleri NATO başları, Türkiye'yi bölgemizdeki ülkelere, komşu halklara karşı, barışa karşı istedikleri gibi kullanacakları bir saldırı üssü durumuna getirmeyi planlamışlardır. Bu planının ana halkası yeni ikili kölelik anlaşma-

sını meclisten geçmektedir. ABD emperyalizminin ikili kölelik anlaşmasına dayanarak yurdumuzun işçilerine açıkça askersel müdahale olanağı bulabilecektir.

Amerikan emperyalistlerinin, NATO başlarının amacı geniş halk yit-

ğinlerini terörle, baskıyla susturacak, demokratik hak ve özgürlükleri yok edecek, her istediklerini yapacak, askersel faşist cuntalar kurmaktır. Yarı askersel zorbalık rejimini yerleştirmektedir. Halk düşmanı Demirel iktidarı işte bu emperyalist komplonun bir aracıdır. Demirel iktidarı, halkımıza ve yurdumuza, bölge halklarına, barışa karşı emperyalist ABD'nin, NATO başlarının elinde bir araçtır. Emperyalizmin Bolivya'daki uşakları neyse, Demireller de odur. Emperyalizmin Bolivya'da örgütlediği faşist darbe, ülkemizin nasıl bir tehlikle karşı karşıya olduğunu gösteriyor.

Eli kanlı faşist Türkesler, işte böyle bir «rejim değişikliği» için gizli ve açık terör örgütleri ile oluk oluk kan akıtıyor. Örgütlü faşist hareketin desteğindeki Demirel her politik cinayetten sonra «DGM Yasasını, Olağanüstü Hal Yasasını çıkaralım. Sıkıyönetim görevlilerinin yetkilerini artıralım» diyor. Tekelci sermayenin başlarından Narin, «DGM'den başka çare bilen varsa söylesin» diyor. Çünkü Tekstil patronu grevleri kırmanın başka yolu olmadığını iyi biliyor. Tekelci basın, sürekli olarak «iki büyük parti birleşsin», «Daha ne bekliyorsunuz», «Şimdi sıra kimde?» türünden acıklı çağrılar yapıyor. Bu çağrılar, tımandırılan terör, CHP sağ kanat yöneticilerinin Demirele «3 anarşi yasası»nda anlaşmasını sağlıyor. Ecevit, «AP ile diyalogun sürmesi demokrasinin yararınadır» diyor. CHP yönetiminin AP ile uzlaşması, faşist tehlikeyi artırmaktan başka bir sonuç vermiyor. Terörün tırmanmasını durduramıyor. Çünkü, demokrasi düşmanları ile birleşerek, demokrasiyi korumak olanaksızdır. CHP tabanı da bunu biliyor. Bunun için sağ kanat yöneticilerinin politikasını onaylamıyor. Demokrasi güçleri ile birleşmesini savunuyor.

Emperyalist komployu bozguna uğratmak, ikili kölelik anlaşmalarını yırtıp atmak, halk düşmanı Demirel iktidarını yıkmak, devletin kilit

noktalarına yerleştirilen faşist çeteleri söküp atmak olanaklıdır. Emperyalizmin dayatmak istediği yarı askersel zorbalık rejimini engelle-

mek olanaklıdır. Bunu yapacak güçler vardır. 1 milyon işçinin, emekçinin, aydının katıldığı dört gün süren genel direniş bunun kanıtıdır.

İGD ÜYESİ, İTÜ ÖĞRENCİSİ FARUK TUNA GÖRDÜĞÜ İŞKENCE SONUCU KOMAYA GİRDİ İŞKENCECİLER YAKALARINI KURTARAMAYACAKTIR!

İTO Maden Fakültesi metalurji bölümü öğrencisi Faruk Tuna, arkadaşı ve İTO Kimya Fakültesi öğrencisi Ferhan Çinilloğlu ile birlikte 2 Ağustos günü Beşiktaş Pazarı'nda dolayınca polis ekipleri tarafından hiç bir gerekçe gösterilmeden gözaltına alındılar. Beşiktaş karakolu'na götürülen Faruk Tuna ve Ferhan Çinilloğlu burada gözaltında tutulurken evleri polisler tarafından basılarak arandı. Ancak hiç bir 'suç unsuru'na rastlanmadı. Beşiktaş Karakolu'nda bir süre gözaltında tutulan İlerici gençler, daha sonra Mecidiyeköy'deki 1.Şube binasına götürüldüler.

İTO öğrencileri Ferhan Çinilloğlu ve Faruk Tuna gözaltında tutuldukları 2 ve 3 Ağustos günleri içinde polis tarafından işkenceye geçirildiler. İlerici gençlere 1. Şube'de parmak uçlarına, şakaklarına ve hayalarına elektrik verildi. Baş kısımları, sırt ve baldırlar ise sert cisimlerle vurularak morartıldı. İşkence sırasında ağır yaralanan İlerici öğrenci Faruk Tuna midesinden ağır kanama geçirdi ve polis tarafından hastaneye kaldırıldı.

Oğlu Faruk Tuna'nın gerekçesiz olarak polis tarafından gözaltına alındığını öğrenen babası Baran Tuna, oğlunun durumunu öğrenmek ve para bırakmak için 1.Şube'ye gitti. Polis oğlunun durumunu merak ettiğini söyleyen Baran Tuna'ya, polis, oğlunun 1.Şube'de olmadığını ve midesinden rahatsızlık geçirerek hastaneye kaldırıldığını söyleyerek başından savdı. Gümüşsuyu Askeri Hastanesi'ne başvuran Baran Tuna, burada da oğlu için olumsuz yanıt alınca, Haydarpaşa Askeri Hastanesi'ne gitti. Askeri hastane yetkilileri, böyle birinin hastaneye getirildiğini, ancak asker olmadığı için kabul edilmediğini söylediler.

Hastahane hastahane oğlunu arayan Baran Tuna, oğlu Faruk Tuna'yı Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde bulduğunda oğlu bitkisel hayattaydı.

Faruk Tuna için hastahane'de tutulan zabıtta, Tuna'nın 1.Şube'de gözaltındayken mide kanaması geçirdiği ileri sürül-

muş. Ancak 1. Şube yetkilileri daha sonra yaptıkları bir açıklamada, İTO öğrencisi Faruk Tuna'yı yolda yaralı olarak bulduklarını belirttiler.

Numune Hastahanesi doktorları tarafından yapılan muayenede ise, İlerici öğrenci Faruk Tuna'nın 1.Şube'de gözaltında tutulduğu süre içinde işkenceden geçirildiği, Tuna'nın parmak uçlarına, şakaklarına ve hayalarına elektrik şoku verildiği, başına ve baldırlarına ise sert cisimlerle vurulmak suretiyle morartıldığı açıklandı. Doktorlar, Faruk Tuna'nın işkence sonucu komaya girdiğini saptadılar.

Faruk Tuna ile birlikte gözaltına alınan İTO Kimya Fakültesi öğrencisi Ferhan Çinilloğlu'ndan ise bütün girişimlere karşın bir haber alınamamakta ve hayatından endişe edilmektedir.

İstanbul Barosu, Faruk Tuna'nın 1. Şube'de işkence sonucu komaya girmesi üzerine konuyla ilgili olarak Sıkıyönetim Komutanlığı'na, İçişleri Bakanlığı'na, İstanbul Valiliği'ne ve Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmuştur.

ANALAR, BABALAR,
TÜM NAMUSLU
İNSANLAR
İŞKENCELERE KARŞI
SESİNİZİ YÜKSELTİN

(YAZISI ORTA SAYFADA)

başyazı

KANLI TERÖRÜN AMACI YARI ASKERSEL ZORBALIK REJİMİNİ OTURTMAKTIR!

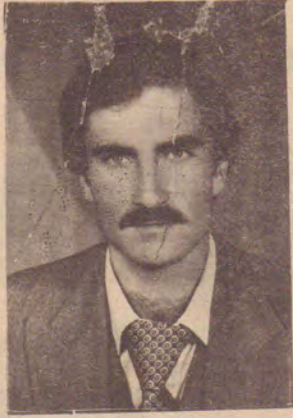
Halk düşmanı Demirel'in iktidarı ele geçirmesinden bu yana 2000'e yakın insan teröre kurban gitti. Faşist terörle devlet terörü içiçe geçti. Gün Sazak'ın öldürülmesi provokasyonu ile terör yeni bir aşamaya yükseldi. CHP saygılı Abdurrahman Köksaloğlu, eski başbakanlardan Nihat Erim ve Türkiye işçi sınıfının yiğit evladı İlerici sendikacı hareketin önderi Kemal Türkler katledildiler. Bu politik cinayetlerin peşpeşe gelmesi kuşkusuz bir rastlantı değil. Son günlerde çeşitli çevrelerin de belirttiği gibi, «bir planın uygulamaya konulması»dır. Köksaloğlu'nun öldürülmesi üzerine yaptığı açıklamada Ecevit «Bu olay parlamenter demokrasiyi yıkmak için oynanan oyunların bir aşamasıdır», diyor. (Tercüman, 16.7.1980). Benzer değerlendirmeler ise şöyle sıralanabilir: «...Cinayetleri işleyenlerin rejimin niteliğini değiştirecek bir müdahaleyi hedefledikleri...» (Teoman Erel, Günaydın, 23.7.1980). «Türkiye'de terör, sayın Ecevit'in son günlerde yinelediği gibi, planlı, programlı biçimde tırmandırılmaktadır.» (Cumhuriyet yorumu, 23.7.1980). «Son günlerin kanlı olayları, bir planın adım adım uygulandığını kanıtıyor.» (Uğur Mumcu Cumhuriyet, 23.7.1980). İstanbul Sıkıyönetim Komutanı bile Kemal Türkler'in öldürülmesi üzerine yaptığı açıklamada, cinayeti, «...önceden tasarlanmış bir planın uygulamasının bir parçası olarak» değerlendiriyordu. (23.7.1980 günlük gazeteler). Buraya sadece bir kısmını aldığımız görüşlerde hemen herkesin birleştiği nokta «bir planın uygulanması»dır. Ama kimse bu planın ne olduğunu ortaya koyamamaktadır. Nasıl bir plandır, kim tarafından hazırlanmıştır, gerçek amacı nedir? Bu sorular yanıtız bırakılmaktadır.

Bu kanlı planın hazırlayıcısı emperyalizm, NATO başları, CIA'dir. Emperyalizm, bölgede sarsılan konumlarını pekiştirmek istiyor. «Türkiye'nin stratejik öneminin çok daha arttığı»ndan söz ediyor. Brüksel'deki NATO elebaşları, «Türkiye'nin batının yanında yer alması bile bize yeterlidir», diyorlar. «Türkiye'nin batının yanında yer aldığı» kim söylüyor? Kim böyle bir söz veriyor? Bir avuç satılmış, uşak Demireller Türkesler Özallar Narinler... Oysa Türkiye işçileri İlerici güçleri emperyalizmle bağlanan ikili kölelik anlaşmalarını yırtmak NATO'dan çıkmak için savaşıyor. Emperyalizm bunun için

(Devamı 11. Sayfada)

savaş arkadaşları anlatıyor

Çorum barikatlarında doğuşun halkın yiğit evladı, İTÜ gençliğinin kalbine gömüldü

15 Temmuz 1980 gecesi jandarma kurşunlarıyla öldürülen ilerici gençliğin son şehidi Kamil Uysal'ı savaş arkadaşı Bahattin Özkan şöyle anlatıyor:

Kamil Uysal, 1958 yılında Çorum'da doğdu. Çorum'da İsede okurken İGD üyesi oldu, 1979 yılında İstanbul'a geldi, İ.T.Ü. Temel Bilimler Fakültesine kayıt yaptırdı.

Çevresinde çok sevilen ve çalışkan bir öğrenciydi. Okuldaki İGD çalışmalarında aktif görev aldı. Kamil, genç insanların akademik-demokratik sorunlarının çözümüne doğrudan katılmaları, akademik-demokratik mücadelenin safına yeni yeni gençleri hazırlama ve ilerici gençliğin sıralarını güçlendirme yolunda durmak l'meden çalışıyordu. Kamil, ilerici gençliğin okuldaki bütün pratik eylemlerine en aktif bir biçimde katılıyordu.

O, okulda eylem birliği yapılan diğer gençlik örgütlerinin yakından tanıdığı ve okuldaki akademik-demokratik çalışmalarına büyük değer biçtikleri ilerici gençlerin başında geliyordu. Çok genç olmasına karşın büyük saygınlık kazanmıştı.

Kamil, sağlara devrimci kişiliği dürüstlüğü, çalışkanlığıyla bu yılın öğrenci temsilciliği seçimlerinde ilerici gençlerin adayı oldu. Bu, o'nun kısa süredeki özverili çalışmalarının en güzel ödülüdür. Aynı zamanda O'na duyulan güvenin bir kanıtıdır.

Kamil'in devrimci kişiliği ve çalışmaları öz olarak böyle. Bu yiğit arkadaşımızı nasıl öldürüldüğüne gelince; Onu da Kamil vurulup düştüğünde yalnızca birkaç yüz metre ötedeki Abdî İpekçi Yurdu'nda olan ve Kamil'in cenazesi ile Çorum'a kadar giden o da arkadaşı Ferit Doygun'dan dinleyelim.

F. Doygun — 15 Temmuz salı gecesi saat on sıralarıydı. Kamil, biri İGD'li, diğeri Genç Öncü'lü iki arkadaşı ile ders çalışıyordu. Her üçünün de ertesi günü sınavları vardı. Ben onları çalışırken gördüm. Daha sonra öğrendiğime göre ben ayrıldıktan hemen sonra, yani onu on geç diğer arkadaşlara; yorulduklarını, dışarı çıkıp biraz gezeceklerini söylemişler ve çıkmışlar. Bizim tahminimize göre en çok on, onbeş dakika gezdikten sonra Maçka Maden Fakültesi'nin yanından yurda giren sokağın başına gelmişler. Artık yurda dönüyorlarmış. Yaklaşık 10-15 metre arkalarından, üç dört jandarma «dur» ihtarını vermiş. Üçü birden durmuşlar. Ellerini yukarı kaldırmışlar. Yine jandarmalardan «yere yat» komutu gelmiş, yatmışlar. Jandarmalar da tam o anda yere yatıp arkadaşlarımıza doğru siper almışlar. Hiç soru sormadan tam siper, yayılım ateşi açmışlar.

Arkadaşlarımızın sesleri, jandarmaların kurşun seslerinde boğulmuş, jandarmalar biraz daha yaklaşarak bu kez öldürmek için ateş etmişler. Kurşunlardan birisi Kamil'in omuzundan girmiş, bacağından çıkmış. Bu yiğit savaşçı oracıkta şehit olmuş. Genç Öncü'lü arkadaş kalçasından, diğer İGD üyesi arkadaşımız elinden yaralanmış.

Biz katliamı duyduk. Ne çare ki oraya kadar gidemedik. Karanlık sokaklardan birinden olayı izleyen bir arkadaşımızdan dinledik. Üç kamyon polis gelmiş, jandarmalar da Kamil'in başında toplanmışlar. Genç Öncü'lü arkadaş polisler almış götürmüş. Genç Öncü'lü arkadaş kalçasından aldığı yaraya rağmen hastaneye kaldırılmamışlar. Halen I. Şube'de ve işkencede.

Kamil'in cenaze törenine gelince; 17 Temmuz cuma günü sabahı şehidimizin cenazesini Çorum'a ulaştırdık. Faşist sürülere karşı elde silah savaşan tüm Çorum halkı Kamil'i bağırarak bastılar. «O'nu burada verdiğimiz şehitlerin arasına aldık. Biz burada faşist sürüleri püskürtürken, o bütün kalbiyle, anti-faşist çalışmalarını bizimle» dediler.

Aynı gün Kamil'in cenazesini yığınsal bir katılımıla Milönü'den doğduğu köye götürdük. Tüm köy halkı cenaze törenine katıldı. İstanbul'dan gelen savaş arkadaşları o'nun devrimci kişiliğini anlatan konuşmalar yaptılar. Tören, tam bir anti-faşist gösteriye dönüştü. Köyün imamı en başta olmak üzere, kadınlar dedeler, beş yaşındaki çocuklar büyük bir coşkuyla, ilerici-devrimci gençlerle beraber devrim andı içtiler. Çorum anti-faşist halkının o anki ruh halini, coşkusunu, seslerinde patlayan öfke ve kinlerini görseydiniz değil Çorum'daki faşistler, bütün Türkiye'deki faşistler gelse bu müthiş öfke karşısında tuz buz olur derdiniz.

Kamil arkadaşını unutmayacağız! O'nun anısı savaşımıza ışık tutuyor!

İstanbul-Fatih Atikalı ilerici gençleri:

YORUM

İstanbul'a bağlı Fatih ilçesinin Atikalı semtinde tüm Türkiye çapında yürütülen terör ve sindirme hareketinin bir parçası yaşanıyor ve Şahin Gökdoğan arkadaşımız kâhpece şehit ediliyor. Terörün buradaki uygulayıcıları ise yeni bir isim. İKO adını alan saldırgan bir çete. Bunlar devlet terörünü de yanlarına alarak ilerici yurtsever gençlere sürekli saldırıyorlar. Atikalı ilerici gençliği Şahinlerin şehit olması pahasına bu gürüne karşı yiğitçe direniyor. Semt çalışmalarını başa alıyor. Yiğitleri savaşıma katıyor. Saldırıları demaske ediyor. Kuşkusuz yapılması gereken her şeyin yapıldığını söyleyemeyiz. Yiğit gençlerinin güçlendirilmesi gereği açıkça görülüyor.

Fakat biz özellikle İKO'culara karşı verilmesi gereken ideolojik politik çalışmaya dikkati çekmek istiyoruz. Bu açıdan bunlara karşı ne yapılmıştır? İKO'cular kimdir? Görüşleri nedir? Neyi savunuyorlar, kimlere dayanıyorlar? Faşistlerle ilişkisi nedir? Bu doğrultuda yürütülecek çalışmalardan, elde edilecek verilerden semt halkına yönelik propaganda için yararlanmak, hem de yaygın örgütümüz aracılığıyla tüm Türkiye gençliğine bir deneyim olarak aktarmaktır. Ayrıca diğer birimlerde de bu konuda yardımcı çalışmaların yürütülmesi ve sonuçlarının gazetemize ulaştırılması çok yararlı olur. Unutmamak gerekir ki, kim olursa olsun, ne olursa olsun bir hareketi ortadan kaldırmak için esas olarak o hareketin ideolojik-politik temellerini çürütmek gerekir. İKO'cular —her kimse— hem anladıkları dilden yanıt alacaklar, hem de ideolojik-politik olarak demaske edileceklerdir. Bu konuda Atikalı gençliğinden ve diğer birimlerdekî tüm anti-faşist gençlerden özgün çalışmalarının sonuçlarını bekliyoruz.

"İKO'CU ÇETELER ŞAHİN ARKADAŞIMIZI KATLETTİLER. HESABI SORULACAKTIR!"

Fatih Atikalı'de gelişmekte olan İGD hareketini engellemek, baltalamak, halktan soyutlamak isteyen İKO'cular buranın yerli halkına ve ilerici gençliğine silahlı saldırılarını gün geçtikçe artırdılar.

Atikalı'de oturan ilerici gençlerle arkadaşlık kuranları çevreden kovdular. Bir kaç tane esnafı işbirliği yapan İKO'cular silahlarını bu esnarlarda saklamakta ve bunlardan maddi destek görmektedirler. Atikalı sakinlerinin tüm şikayetlerine rağmen legal adı İslâm Kültür Ocağı olan, illegal adı ise İslâm Kurtuluş Ordusu camii yanındaki yurtları polis ve jandarma tarafından aranmamış, bu canilerin at oynatmalarına olanak tanımıştır.

İlerici gençler üzerine yapılan bu silahlı saldırılara karşı yapılan şikâyet başvurusunun sonuçsuz kalması, 27.7.1980 günü Atikalı'li ilerici gençlerin kovalanması ve bir tanesinin kafasının dipçikle yaralanmasından bir gün sonra ilerici gençler toplanarak İKO'culara gereken dersi vermek için Atikalı'ye doğru yol aldılar. Bunun haberini alan İKO'cular bekçi ve jandarmayı ilerici gençlerin üzerine sürüp onları dağıtmayı başardılar. Bu dağılma sırasında yalnız kalan Faruk ve Şahin adlı arkadaşlara, adları Kaya, Ahmet, İrfan olan kişiler silahlarla ateş etmeye başladılar. Kaçarken arkasına baktığı an beynine bir kurşun yiyen Şahin Gökdoğan arkadaş olduğu yere düşmüş ve Şahin arkadaş yerdeki İKO'cular Şahin'in beynine iki kurşun daha sıkıştırdılar. Olaydan sonra caniler İKO'ya doğru gayet sakin bir şekilde kaçmış ve silahlarını saklamışlardır.

Olayı duyan Atikalı halkı hemen olay yerine gelmiştir. Yaralı olan Faruk arkadaşla birlikte Şahin arkadaş da hastaneye götürmüşlerdir. Ancak Şahin arkadaş olay yerinde ölmüştür.

Şahin Gökdoğan'ın katilleri İKO'da çay içip rahat otururlarken, Şahin'in yanında bulunan ve ölümden dönen Faruk arkadaş gözaltına alınmış, birinci şubeye götürülmüş ve evi aranmıştır. Ailesi karakola gidip oğlunun suçunun ne olduğunu sorduğunda karakoldakiler tarafından azarlanmıştır.

Bu olayların sonucu Atikalı, Karagömrük, Draman halkı İKO'culara karşı kesin tavır almış, polis ve jandarmanın maskesini düşürmüştür.

Atikalı, Karagömrük, Draman, Eğrikapılı ilerici gençler birlikte tüm gençler bu olayları lanetleyen yazılamalar, pullar ve kahve konuşmaları yapmıştır.

Fatih Halk-Koop yönetim kurulu üyesi Şahin Gökdoğan ölümüyle ilgili olarak yapılan tüm çalışmalara Halk-Koop da katılmıştır. Şu anda, Fatih'te tüm ilk gericiilere yobazlara tavrı almakta, çözümün jandarma-polis olmadığını görmektedirler.

Fatih Atikalı İlerici Gençliği

İLERİCI GENÇLER EYLEMLERİYLE KAMIL UYSAL'IN ANISINI YAŞATIYOR

İlerici gençler, kısacık yaşamını işçi sınıfını savaş yoluna adanmış, Kamil Uysal arkadaşımızın katledilmesini protesto etmek amacıyla İstanbul'da çeşitli eylemler düzenlediler

İGD imzasıyla, halka yönelik olarak hazırlanan ve İstanbul'un çeşitli bölgelerinde binlerce dağıtılan bildiride olay şöyle anlatılıyor:

«Suçluları devlet cezalandırır». Suç mu? Evet suçları vardı! Sınava döneminde idiler. Ders çalışıyorlardı, gün boyunca. Ve akşam biraz olsun gezmek, günün yorgunluğunu biraz olsun çıkarmak istediler. İşte tek suçları buydu. Ve yurda dönerken karanlıkta yüzlerini bile göremedikleri jandarma ve polisler tarafından kalleşçe kurşunlandılar. «Dur ihtarı» bile yapmadan kurşuna dizdiler Kamil Uysal arkadaşlarımızı.»

Bildiride daha sonra halka seslenilerek şöyle deniliyor: «14 Temmuz gecesi öldürülen kardeşimizin yerinde sizler de olabilirsiniz. Bir akşam yemeği sonrası gezintiye çıkmış olabilirsiniz. Çocuklarımız da olabiliirdi. Sapık ruhlu faşist canilerin silahları size de yönelebilirdi. Yahut evinizin balkonunda Kamil arkadaşımızın öldürülmesini seyrederek gibi, kendi çocuklarımızın öldürülmesini seyredebilirsiniz. Çünkü öyle bir ülkede yaşıyoruz ki, insanlar, sokaklarda «devletin güvenlik güçleri tarafından dur ihtarı bile yapılmadan öldürülüyor». Bizler ABD İPEKÇİ yurdunun ilerici öğrencileri olarak size sesleniyoruz: Bizler sizin çocuklarınız, kardeşleriniz. Ne «anarşist», ne de «terörist». Memleketlerimizden kalkıp bu:aya okumak için geldik. Gündüzlerinde insanları sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan, yaşamı bir Türkiye için savaşıyoruz. Gençlik kardeşlerimiz, köşe başlarında öldürülmesinin istiyoruz. Bu mücadele alın teriyle, emeğiyle geçinen tüm insanların mücadelesidir. Burjuvazinin baskı ve katliamları nasıl Çorum'da emekçi halkın direncini kırmadıysa, hiç bir yerde de kıramayacaktır.»

İlerici Gençler Maçka'da Kamil Uysal'ın vurulduğu sokağa, Kamil Uysal sokağı adını verdiler. Kamil'in vurulduğu ve hâlâ kan izlerinin kıpkırmızı durduğu yere kızıl karanfillerden oluşan bir buket çiçek yazılı bir döviz bırakıldı. Maçka halkı bildiri dağıtan ilerici gençlere sahip çıkarak, onları izleyen polisten korunmalarına yardımcı oldu.

Diğer yandan, Taksim, Güneşsuyu, Maçka'da, Beşiktaş'ta, Ayazağa'da trafiği kesip kürsü mitingler düzenledi, Kamil Uysal'ın katledilmesini protesto eden pankartlar asıldı ve havaya binlerce pul atıldı.

İlerici Gençler İTÜ'de sınıflarında yaptıkları konuşmalarda Kamil Uysal arkadaşlarımızın onurlu savaşımını anlattılar. Maçka yemekhanesiyle, ABD İPEKÇİ yurdu kantininde formlar düzenleyerek arkadaşlarımızı anılar.

— İLERİCI GENÇLER KAMIL UYSAL'ı UNUTMAYACAĞI!
— KAMIL'İN HESABINI SORACAĞIZ!...

İSTANBUL'DAN İLERİCI GENÇLER

9 Temmuz Çarşamba günü bir ilerici gencin ölümüyle sonuçlanan kahve tarama eylemini «İşçinin Sesi» grupçuğu Sadık Aslan adındaki karanlık çevrelerle ilişkisi olan kişiye gerçekleştirdi.

Önceleri Samandıra'da kâhpecelikle uğraştığı açıkça bilinen Sadık Aslan, yeğeni Abdülhadî Aslan ve Süleyman Teftalmı adındaki kişiye otomatik silahları sağlamış ve Çiğdede Mahallesi'ndeki bir kahveyi taramaları için hedef göstermiştir. Bunun üzerine saldırganlar yakalanmışlar ve sıkıyönetime verdikleri ifadede suç kabul etmişlerdir. Olaydan 10 dakika önce Sadık Aslan'ın evinden «İlahla çıktığın, gören tanıklar vardı».

Sorgulamada saldırganlardan birisi Sadık Aslan'ın adını, diğeri de «İşçinin Sesi» grupçugundan bazı kişilerin adlarını vermiştir. Bunun üzerine «İşçinin Sesi» grupçugundan olan birisinin evinin bahçesinde yapılan aramada, elayda kullanılan silâhlardan birisi ele geçmiş, böylece saldırganlardan birisinin saldırdan sonra nerede saklandığı ortaya çıkmıştır. Şimdi, «İşçinin Sesi» grupçuğu, olayla ilgisinin bulunmadığını kanıtlamaya çalışıyorsa, karanlık çevrelerle ilişkisi bulunan (Devamı 11. Sayfada)

ESKİŞEHİR İLERİCİ GENÇLİĞİ BOSTI EĞİTİMİNİ UZATTI

«DEV-SOL'LU ARKADAŞ, ENERJİNİN DEVRİMCİLERE KARŞI KULLANILMASINA İZİN VERME»

Eskişehir'de İlerici bir genç Dev-Sol yanlırlarınca öldürülmesi üzerine İlerici gençler bir bildiri yayınladılar. Bildiri hem olayların gerçek nedenlerinin açığa çıkarılması, hem de İlerici gençlerin böylesine büyük ve acı bir provokasyon karşısındaki duyarlı ve sorumlu tutumlarını göstermesi açısından önem taşıyor. Bildiri şöyledir:

HALKIMIZA,
«Yolumuz işçi sınıfının Savaş Yoludur» diyen Türkiye Gençlik Hareketi yiğit bir sıra neferini daha yitirdi. Yaşamı boyunca yiğitliğin, cesaretin devrimci kavgaaya bağlılığın, halka karşı sevginin en güzel örneğini veren YAŞAR ÖZGÜR kendisine «Devrimci Sol» adını verenlerden bir provokatör tarafından öldürüldü.

YAŞAR kısa fakat onurlu yaşamı boyunca faşizme ve işçi sınıfına ters her türlü görüşe karşı yılmadan savaştı. Kanal Boyu Mahallesi gençliğinin enerjisini doğru bir yolda harcaması için uğraştı. Mahalleden faşistlerin kovulması mücadelesinin en başında yürüdü. Dev-Sol'cu provokatörün kurşunları yüreğine saplanmasaydı, daha uzun süre düşmana karşı bu saflarda yumruk sallayacak, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı savaşıyordu.

YAŞAR ÖZGÜR'Ü KATLEDENLER KİMLERDİR? İLERİCİ GENÇLİĞE NEDEN SALDIRIYORLAR?

Arkadaşlar, Kardeşler!
Başından beri burjuvazi işçi sınıfının yolundan yürüyen gençliğe sağ'lı sol'lu saldırmıştır. Gençlik hareketini zayıf düşürmek için faşistlerin olmadığı yerde «sol» maskeli maocusunu, onun olmadığı yerde Dev-Sol gibi maceracı grupları üzerine sürmüş onlarca sıra neferi bunlarca katledilmiştir.

YAŞAR'ı katleden Dev-Sol'lular Takkalı mahallesinde başından beri İlerici gençlere karşı açıktan açığa düşmanca saldırmaktan kaçınmamışlardır. Bu görüşün şefleri mahalle gençliğini, İlerici gençlere karşı kemikleştirmek için, devrimcilik adına devrimcilere bildiri dağıtılmamış, onların yazıları silinmiş, mahallede çalışma yapmaları engellenmiş, yapmak isteyenler tek tek dövülmüş, hatta D. Sol şefleri İlerici gençlere karşı birkaç kez silahla saldırmaktan geri durmamışlardır. Tüm bu devrimcilik adını yaptıklarının, uzaktan yakından devrimcilikle alakası yoktur. Bu doğrudan doğruya mahalle gençlerinin doğru yolu seçmelerinden korkmaktan, ideolojisine güvensizlikten kaynaklanan saldırılardır. İlerici gençler olarak biz hiç bir zaman bu tavirlara

Eskişehir'deki «bir öldürme olayı üzerine»

Küçük burjuva devrimciliğinin teorik çöküşü gün geçtikçe daha da açıklık kazanıyor. Bu teorik çöküş, küçük burjuva devrimcisi şeflerin işçi sınıfının yolundan yürüyen İlerici gençliğe karşı düşmanca konumlara kayışını hızlandırıyor. Teorik olarak tutunacak dal bulamayanlar, devrimci harekette, anti-faşist gençlik içerisinde geçerli olmayan yöntemlere başvuruyorlar. Küçük burjuva devrimciliğinin yapısında varolan bağnazlık ve sekterlik yerini, bazı açıkta açığa düşmanlığa, sert saldırılara bırakıyor.

Bölgesel güçlülük ve «kar gadan başka kuş» kendinden başka devrimci tanımama anlayışına, tabanlarının doğru kurtuluş yoluna yönelmesini engelleme düşüncesi de eklenince bu düşmanca tavirlar daha da açıklık kazanıyor. Örgütlenen gençlik kesimlerinin enerjisi Dev-Sol «şeflerince» yanlış potada eritiliyor. Bazen bu gençlik kesimlerindeki enerji ve inanç İlerici gençlere karşı düşmanca tutumlar için köreltiliyor.

Eskişehir'de Takkalı Mahallesinde kısıtlı bir taban bulabilen Dev-Sol kısa süre sonra İlerici gençlere karşı düşmanca tavirlara yönelmekte gecikmedi. Teorik olarak kendilerine güvensizliklerinden kaynaklanan, «Ber varım», «Benden başkasını yaşam hakkı yok» anlayışıyla İlerici gençlerin çalışmalarını 2 yıla yakın bir süredir engellemeye çalıştılar. Devrimcilik adına, İlerici gençlere bildiri dağıtma ambargosu koymaya çalıştılar. Yazılarını karaladılar, tek tek yakaladıklarında saldırdılar. Hatta bu düşmanlıkları birkaç kez silahlı saldırı boyutlarına kadar vardı. Son olarak bu saldırı, Dev-Sol «şeflerince» düşmanlığın en uç noktasına kadar çıkartıldı. Mahallesi gitmekte olan İlerici gençlik hareketinin yiğit militanı YAŞAR ÖZGÜR Dev-Sol «şeflerince» katledildi.

Bu öldürme ve diğer saldırılar...
(Devamı 11. Sayfada)

düşmedik, çünkü bizim ideolojimize güvenimiz tamdır. Çalışmaya ambargo koymak, adam öldürmek, adam dövmek, devrimciler arası geçerli bir yöntem değildir.

ARKADAŞLAR, KARDEŞLER!

Gideceğimiz yolu doğru seçmek zorundayız. Yanlış yoldan yürürsek başka yerlere varırız, işçi sınıfına, emekçi halka düşmanca konumlara düşeriz. İşte D. Sol şeflerinin düşmüş oldukları konum bugün böylesi bir yerdedir. Çünkü bu grup bireysel terördür, çünkü bu grup işçi sınıfının emekçi halkın gücüne inanmamaktadır. Çünkü bu grup gençliği yanlış yönlerle kanalizetmekte, kendisinden başka devrimci tanımamakta, kendisinden olmayanlara karşı devrimcilik adına saldırmakta, çalışma yapmasını engellemekte, hatta öldürmektedir. Bu yoldan gidersek, kurtuluşa ulaşamazız mümkün değildir.

Kendisine Dev-Sol'luyum diyen arkadaşlarımız sözlerine değil, sanadır. D. Sol şefleri serin devrimci enerjini yanlış yollara akıtıyorlar, seni İlerici gençlere karşı kemikleştirmek için herşeyi yapıyorlar, seni sonu belli olmayan, kurtuluşunun olmadığı bir bataklığa sürüklemek istiyorlar. Sana bir kez daha dost elimizi uzatıyoruz. SENİN YERİN ŞEF'LERİN SÜRÜKLEMELİK İS. TEDİĞİ BATAKLIK DEĞİL, İŞÇİ SİNFİNİN YOLUNDAN YÜRÜYEN İLERİCİ GENÇLİĞİN SAFLARIDIR. Enerjinin devrimcilik adına devrimcilerle karşı kullanılmasına izin verme! Ellerini Yaşar'ın kanına bulan şeflerinin provokasyonuna gelme!

KİTLE HAREKETİ, KİTLE DİRENİŞİ, maceraya asla YER YOK!
YAŞAR'IN HESABI SORULACAK.
TIRI

İLERİCİ GENÇLER

TUNCAY'IN ARKADAŞLARI:

«YİĞİT ARKADAŞIMIZI FAŞİSTLER KATLETTİ»

26.7.1980 günü Beşiktaş Yenimahalle'de İlerici Liseliler Derneği üyesi Tuncay Okuyan ölü olarak bulundu. Maçka Sanat Lisesi öğrencisi Tuncay Okuyan'ın cesedini evinin çok yakınına, çalınmış bir arabanın içine bırakan katiller, üç el ateş ederek kaçmışlardır.

Mahalle halkı ve ailesi tarafından cesedi, battaniyeye sarılı olarak bulunan Tuncay Okuyan, cesedi bulunmadan 5 gün öncesine kadar kayıptı. Görgü tanıklarının ifadelerine göre Tuncay Okuyan'a çok ağır işkenceleştürülmüş, bel hizasına çok sayıda kurşun sıkılmış, beli ve bacakları kırılmıştır. Ancak ilk tespitlere göre ipele boğularak öldürüldüğü saptanmıştır.

Cesedin başına gelen polisler Tuncay Okuyan'ın en yakın arkadaşını sorduklarında, yine Maçka Sanat Lisesi öğrencisi İlhan Öz Tuncay'ı tanıdığını söylemiş; bunun üzerine polisler hemen o'nu göz altına almışlar ve İlhan Özhalen bırakılmamıştır.

Tuncay'ın semtteki arkadaşları aynı gün gazetemize yaptıkları açıklamada şöyle demişlerdir: «Bu vahşice cinayeti faşistler tezgahladılar. Zaten Tuncay kaybolduğunun ertesi günü faşistler tarafından kaçırılmış olabileceği aklımıza gelmişti. Tuncay'a yapılan işkencelerden o'nu faşistlerin katlettiği açıktır. Böylesi hunharca işkenceleri başka kimse yapmaz. Nedeni ise bellidir. Beşiktaş Yenimahalle'de İlerici-Devrimci çalışma serpilip, boy vermektedir. Okuduğu lisedeki çalışmalarından çok bölgedeki çalışmalarıyla dikkati çeken Tuncay Okuyan'ı hedef seçen faşistler, gaddarca işkencelerden sonra, yiğit arkadaşımızı katletmişlerdir. O'nun anısı mücadelemizde yaşayacaktır.»

merhaba

Değerli dostlar

Elinize geçen bu sayıyla birlikte 8 sayıdır İlerici yurtsever gençliğin şanlı geleneklerini sürdürüyoruz. Savaş bayrağını yere düşürmedik. Ve hiç bir koşulda yere düşürmeyeceğiz. Karşımıza engeller çıkarıyorlar. Şimdiye dek 6 sayımız toplatıldı. Gazetemiz okuyanlar veya üstlerinden taşıyanlar yasalara aykırı olarak gözaltına alınıyor, işkenceden geçiriliyor. Ama savaşıma da sürüyor. Büyük ozanımız Nazım Hikmet'in dediği gibi «yapı yüksekliyor.»

Dostlar

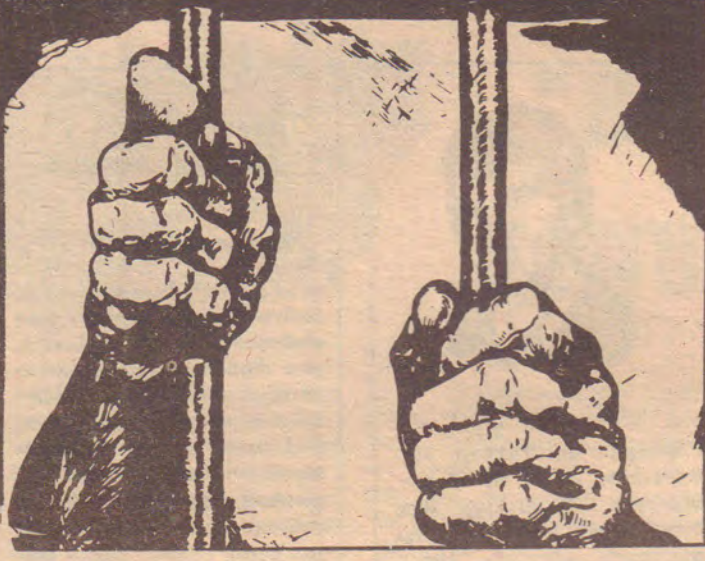
Gazetemiz yeni bir atılım sürecine giriyor. Amaç, gazetemizi çok yönlü olarak güçlendirmektir. Çünkü o İlerici yurtsever gençliğin, gençlik basını alanında yarattığı köklü geleneğe daha fazla dayanmalı ve bu geleneği güçlendirmelidir. İkincisi, İlerici gençliğin çeşitli yayın organlarının kapatıldığı koşullarda, «Gençlik Dünyası» tüm anti-faşist gençliğin sesi, gözü, kulağı olmak zorundadır. Bu nedenle sayfalarımızı, tüm anti-faşist gençliğin özürce, arkadaşça kollektif bir biçimde tartıştığı, anti-faşist forumlara dönüştürmeyi amaçlıyoruz. Nitekim bu sayımızda bunun ilk örneklerini görüyoruz. İnanıyoruz ki, bu doğrultudaki çabalarımız olumlu sonuçlar vermeye devam edecektir.

Atılım sürecimiz en başta «Gençlik Dünyası»ni içerik olarak güçlendirmeye yöneliktir. Gazete çalışmalarını bu konuda yoğun bir çalışma içerisinde girdiler. Ne var ki, birimlerden bilgi, haber gelmedikçe bu çalışmalar kısır kalır. Bu açıdan, şu anda gazetemize gelen mektup ve yazıları yeterli saymıyoruz. Daha fazla, daha fazla sayıda haber, fotoğraf yazı istiyoruz. Birimlerimizdeki olayları, gelişmeleri hemen anında bize iletin, sorularınıza ve sorunlarınıza yanıt isteyeceğiz.

Diğer yönden gazetemizi teknik olarak da güçlendirmeliyiz. Bunun için en başta teknik çalışmaların özeni gereklidir. Fakat en önemli gazetemiz mali olarak güçlendirilmelidir. Sayfa sayısının artırılması ve fiyatının 25 TL olarak belirlenmesi bu amaçta hizmet ediyor. Ne var ki, yayın organımızın güçlüğünün esas nedeni onun sürümüdür (tirajıdır) ve bugünkü koşullarda bu sorun en önemli sorun olarak karşımıza duruyor.

Yaşam koşullarının hızla kötüleşmesi, anti-demokratik baskı ve terörün yoğunlaşması, tüm İlerici yayın organlarında olduğu gibi, bizde de sürüm sorununu öne çıkardı. Bu sorunu nasıl çözeceğiz? Geçen sayımızda bu konuda bir öneri geliştirdik. Önemli olan yayınların izlenmesi, ideolojik-politik beslenmedir, dedik ve yayınların kollektif olarak izlenmesini önerdik. Ama bunun sürüm değişikliği yaratması için yeni gençlik çevrelerine uzanılmalıdır dedik. Ne var ki, bu sorun bir önerimizle çözümlenemez, kollektif çabayı gerektirir. Her birimdeki İlerici gençler kata kataya verip bu sorunu ciddi biçimde düşünmeli, öneriler iletmeli, varsa deneyimler aktarmalıdır. Önümüze çıkan engellerden ötürü İlerici düşüncüyü yezmaktan vazgeçemeyeceğimize göre, çözüm bulup, uygulamak zorundayız. Her konuda olduğu gibi bu konuda da kollektif katkılarınızı bekliyoruz. Şimdilik bu kadar. Tekrar görüşmek dileğiyle, dostça kalın.

GENÇLİK DÜNYASI

İstanbul, Hasköy semtinde tüm mahalle halkı karakollarda, birinci şube'de işkenceden geçiriliyor

«İSKENCELER BİZ ANALARI YILDIRAMAYACAKTIR»

Gençlik Dünyası — Son günlerde semtinizde yoğun bir devlet terörü sürdürüldüğünü, buna bağlı olarak sizin de ailece gözetliğine alındığınızı ve iki oğlunuzun hâlâ cezaevinde tutulduğunu öğrendik. Olayı kısaca anlatabilir misiniz?

Ş.İ. Ayhan: — Gündüzleri mahallemizde 12 yaşındaki çocukları bile yaşına bakmadan tutup götürüyorlar, dayaktan geçiriyorlar. Geceleri de evlerimizi basıyorlar. Benim evimi gece saat 1'de bastılar. Evimde hiç bir suç unsuru bulamadıkları halde bizi allece birinci şubeye götürdüler. Orada gözlerimizi bağladılar. Oğullarım Cemal ve Mehmet'i bizden ayırdılar ve onları başka bir hücreye attılar.

Gençlik Dünyası — Size ve çocuklarınıza işkence yaptılar mı?

Ş.İ. Ayhan: — Memlekette işkence yoktur diyorlar. Bu çok büyük bir hakarettir. Bana karımın yanında çok adı hakaretler yaptılar. Küfür ettiler. Ama çocuklarımızı çok dövdüler. Onları bizden ayrı kattıkları için ne yaptıklarını gözlerimle göremiyordum. Seslerini duyuyordum. Canlarını çok yaktıkları bağırmasından anlaşılıyordu. Bu sırada da karıma ve bana da hakaretler ediyorlardı. Biz iki gün sonra bıraktılar. Oğullarımı 13 gün birinci şubede işkenceden geçirtiler.

Gençlik Dünyası — Sizce işkencele karşısında ne yapmak gerekir?

Ş.İ. Ayhan: — Her şey ortadadır. Faşistler, onların giremediği yerlerde de polis ilericisi devrimci kişilere olduğu gibi tüm halka, çocuğa çocuğa zulüm ediyor. Bu iktidar bizlere bir lokma ekmeği, bir gece uykuyu çok görüyor. Duyuyoruz, biliyoruz sadece benim oğullarıma değil daha bir çok kişiye işkence ediliyor. Buna karşı biz analar babalar birlik olmalıyız. Faşistlere karşı, bu baskıya zulme karşı olan tüm insanlar birlik olmalıdır. Biz şahsen semtimizde çocuğumuz çocuğumuzun canını, evimizi, barkımızı korumaya kararlıyız.

Gençlik Dünyası — Sizin de oğlunuz birinci şubede işkence görenler arasında. Şimdi de cezaevinde tutulmaktadır. Oğlunuzun şu çu neydi?

Şevket Reçber: — Oğlumun hiç bir suçu yoktur. Polis mahallemizde ne kadar genç bulmuşsa alıp götürdü. Oğlumun bir suçu varsa o da ilericisi olmasındır. Zaten bizim mahallemiz işçi ve emekçi semtidir. Burada faşistler at oynatamadılar. Şimdi de bizleri ve çocuklarımızı yıldırma için polis baskı uyguluyor. Benim evimi gece saat 2'de bastılar. Hiç bir gerekçe göstermeden 17 yaşındaki oğlum Kâzım'ı alıp götürdüler. Tam üç gün Kâzım'ın nerede olduğunu bile öğrenemedim. Üç gün sonra Birinci şubede olduğunu öğrendik. Biz hiç görüştü:mediler ve 13 gün Kâzım Birinci Şube'de kaldıktan sonra cezaevine gönderdiler. Kendisine hiç bir suç yükleyememişler. Şimdi mahkeme olmasını bekliyoruz. Oğlumla cezaevine gittikten sonra görüşebildim. Çok işkence yapmışlar. Kendisi anlattı bana.

Gençlik Dünyası — Yalnız sizin oğlunuza değil, daha bir çok ilericisi devrimci kişilere işkence yapılmaktadır. Gazetemiz aracılığıyla işkence görenlere ve ailelerine söyleyeceğiniz bir şey var mı?

Şevket Reçber: — Sadece bizim mahallemizde onlarca kişiye işkence edildiğini bizzat yaşadık ve gördük. İşkence gören tüm ilericisi gençlere diyeceğim şudur: Dayanın! Ben oğlumun direngenliğinden büyük gurur duymaktayım. İşkence görenlerin ailelerine diyeceğim de şudur: Çocuklarınıza arka çıkın! Onları gericilerin, faşistlerin işkenceci canilerin ellerine bırakmayın! Hep birlikte sesimizi yükseltelim. Cezaevlerindeki yavrularımıza yardım edelim. Bu iktidardan aman dilemek çözüm değildir. Çünkü biz biliyoruz ki, bu iktidar sermayenin uşaklığını yapıyor. Bizi düşman bilmişler ve onun için bunca zulüm ediyorlar. Ama bu bizleri yıldıramayacaktır.

Gençlik Dünyası — Oğlunuz Yılmaz'a işkence yapıldığını nasıl öğrendiniz?

İpek Diktaş: — Önce şunu söyleyeyim, oğlumu 13 gün hiç göstermediler. Bu sırada birinci şubede yavrularımıza nasıl dayak attıklarını, elektrik verdiklerini bize daha önce orada aynı işkencelerden geçen oğlumun arkadaşları anlattılar. Oğlumu cezaevine götürdükten sonra görüştük. Bilirim, oğlum çok yüreklidir. Ona sordum, size çok eziyet etmişler dedim. Boş ver anne, dedi. O tarafı hiç karıştırmıyım. Önemli olan bize istediklerini kabul ettiremeleridir dedi. Ama ben biliyorum. Oğlum beni üzmemek için anlatmadı bana. Ben de üstüne varmadım. Ama ana yüreği bilir. Anlar. Boş ver ana derken bile belliydi ona neler yaptıkları.

Gençlik Dünyası — İşkence gören diğer ilericisi devrimci ve tüm anti-faşistlerin analarına ne söylemek istersiniz?

İpek Diktaş: — Ana yüreği bu. Dayanamaz. Yanar. Ama bir de dayandı mı iyi dayanır. Filisilerin kurşunlarına hedef olan, işkence edilen, cezaevlerine atılan tüm gençlerin anaları sesimizi yükseltmeliyiz. Dayanmalıyız!

«Çocuklarımızı doyasıya görmek istiyoruz»

Günlerden salı. Davutpaşa Askeri Cezaevi'nin ziyaret günü. Gelişen gerçekler gördüğümüz görüşmelere yaklaşıyoruz. Amacımız görüşmelerle konuşmak, onların istemlerini demokratik kamuoyuna iletmek ve önerileri doğrultusundaki uygulamaların bir an önce başlaması.

Önce orta yaşlı, zayıf bir teyzenin yanındayız. Teyzenin başı bağlı çantası dolu. Oğluna getirmiş halinde.

HAYRİYE SABIRLI

Gençlik Dünyası — Teyze, biz Gençlik Dünyası Gazetesinden geliyoruz. Bizimle konuşur musun?

● Konuşurum oğlum. Ama resmimi çekmeyin. Bizim bey kızarda.

Gençlik Dünyası — Kızmaz teyze diyoruz. Bu iyi bir şey. «Oğlumun hakkını, hukukunu gazetelere kadar çıkardın» diye sevinir bile. Sen kendini hiç üzme. Ve torbalarının başında bir poz alıyoruz. Biz daha sormadan o anlatmaya başlıyor.

● Adım Hayriye Sabirli. Ama burada insanda ne sabır bırakıyorlar ne de başka bir şey evladım. İçerde yatan da oğlum. Oğlumu 5 aydır mahkemeye çıkarmadılar. Suçunu sorduğumuzda bir arkadaşının tabancayla yakalandığını, oğlumun da bu işle ilgili olarak tutuklandıklarını söylüyorlar.

Gençlik Dünyası — Hayriye teyze, oğlunuz hangi görüşü savunuyor biliyor musunuz?

HS — Biliyorum. Oğlum İGD'lidir. Oturduğumuz semtte, yani Safraköy'ün İGD'sinde çalışır idi. Hiç kimselere bir zararı yoktur. Babası da nerede çalıştığını, ne yaptığını bilir. Ama 5 aydır bu eziyeti çeker, dururuz.

Gençlik Dünyası — Hayriye teyze, görüşme günlerinde ne gibi zorluklarla karşılaşıyorsunuz? Sence görüşme günleri nasıl düzenlenmeli?

HS — Zorluk dersin çok. Bir kere en başından alırsak sabah saat 5'de, 6'da gelip sıraya yazılmazsak, katıyın görüşemeyiz. Sonra güneşin çatında bizi tam bir gün bekletirler. Görüyorsun koca bir çadır yetmiyor. Aynısından bir tanesi daha kuruyor askerler. Ama o da yetmez. Yalnız bununla kalsa iyi. Onca insan bekliyor, yarı yarıya ya görüşüyor, ya görüşemiyor. Biz bütün görüşmelerin çocuklarıyla görüşmelerini istiyoruz. Görüşme saatinin de 15 dakikadan 1 saate çıkarılmasını istiyoruz. Bağırtdan, gürültüden çocuğumuzla ne konuştuğumuzu anlayamıyoruz. Oradan ayrılıyor, faklın ayaklarımız geri geri gidiyor. Görüşme bir gün olsun ama tam olsun. Bazıları der iki gün olsun. Olsun ama herkes haftada iki gün gelemez ki. İş var güç var. Her gelişimiz dünyanın masrafı. İkinci

gün gelmesek çocuklarımıza yazık olur mahsun kalırlar. Bari getirinçle:imizli çocuklarımıza verseler neyse.

Gençlik Dünyası — Hayriye teyze son gördüğünüzde oğlunuzun sıhhati ve morali nasıldı?

HS — İyiydi. Herhangi bir hastalığı yoktur. Son zamanlarda biten şikayet ediyordu ama son hafta içinde temizliklerine çok önemmiş çocuklar bitleri azalmış. En çok istedikleri şey, bir kap temiz ev yemeği veya börek veya taze meyva.

Bizim çocukların bulunduğu koğuşta 83 tane İGD'li olmuş bu hafta. Eh artık morali nasıl iyi olmasın. Dile kolay, mahpusane gibi yerde 83 tane can arkadaşı. Son gördüğümde yüzü gülüyordu, ama günler ne gösterir bilinmez.

Gençlik Dünyası — Sağol Hayriye teyze. Diline sağlık.

HS — Siz de sağolun oğlum.

Daha sonra yaşlı, fakat dinç birine yaklaşıyoruz. Ancak koyu renk gözlüklerinin ardından bile gözlerindeki hüznü ve öfkeyi görmek mümkün.

MEHMET BULUT

Gençlik Dünyası — Adınızı öğrenebilir miyiz?

● Mehmet Bulut, kapıcılık yapıyorum. Oğlum, eğer söyleyeceklerimin hepsini aynen yazarsan yaz. Ya da yazma.

Gençlik Dünyası — Yazarız amca Oğlunuz mu içerde?

MB — Evet, en küçük oğlum içerde. Benim 5 tane oğlum var ama şimdiye kadar başıma böyle iş gelmedi. Oğlumun adı Yusuf. Daha 14 yaşında ve ortaokula gidiyor. 3 ay evvel gözetliğine aldılar. Top oynarken gözetliğine almışlar. O gün bu gün dür mahpus oğlum. Adli makamlar bana «Oğlum DEV-SOL militanı» diyorlar. 14 yaşındaki çocuktan ne militanı olur sörarım size. Belki DEV-SOL'lu arkadaşı olabilir veya DEV-SOL sempatzanı olabilir. Ancak oğlumun durumu böyle bile değildir. Gelin görün ki oğluma bombalamadan tutun da gaspa kadar yüz çeşit suç yüklemek istiyorlar. Halbuki ne benim oğlum, ne de başka bir ortaokul öğrencisi böyle şeyler yapmaz ayrıca yapamaz.

Oğlumu tuttuktan sonra I. Şube'

de 15 gün işkence yapmışlar. Kırçına sopa mi sokmamışlar, elektrik mi vermemişler. Ben ilk defa başımıza gelince duydum. Fakat çok etkilendim. Bu böyle sürgit olmamalı. İşkence kadar kötü bir şey yok. İnanın ben oğluma şimdiye kadar bir tokat vurmuş değilim. Biz çocuklarımızı işkenceler için mi yetiştiriyoruz? Oğlum işkenceden çıkıp da sıkıyönetime teslim edildiğinde her iki parmağı da yerinden çıkmıştı. Yusuf'tan dinlediğime göre bazı gençleri günlerce çamurların içinde, aç su suz bekletmişler.

Hangi birini anlatayım oğlum. Yusuf'u içeri aldıkları günün ertesi günü evimizi bastılar. Didik didik aradılar. Polisler teyp bantlarına varana dek çaldılar. Oğlumun defterlerini açıp açıp: «Bak buraya bir şehir ismi yazmış. Söyle bakalım, niye yazmış?» diyorlardı. Eziyet, işkence bir değil ki bir çok.

Buraya geliyoruz, gördüğün gibi kapılarda kalıyoruz, görüşemiyoruz. Haydi biz erkeği bizi bırak. Bak bu kadıncağız 8 aylık hamile, haftalardır geliyor, bir türlü sırası gelip görüşemiyor.

Sıra gelince de iş bitmiyor. Bindiriyorlar 5-6 aileyi bir kamyonu, götürüyorlar. İçerde, asil hapishalenin bulunduğu kapıda da bir saat bekletiyorlar. Sonra bir sürü formalite, «Adını söyle adresini ver» den sonra küçük bebeklere CE-E dediğimiz gibi, delikanlı oğlumuzu bir CE deyiş ayrılıyor. Yani şöyle bir doyasıya göremeden.

İşe gitmiyorum buraya geliyorum ama görüşemiyorum diğer taraftan yövmiyem kesiliyor. İki arada bir derede kaldım.

Oğlumun ikmal imtihanı vardı. Gittim hocasından kâğıt getirdim. İmtihana girebilir diye. Kışla komutanı albay izin vermedi. Koca senesi ziyan oldu çocuğumun. Çok hıncılıyım oğlum çok. Ben bu memlekete 5 tane asker getiştirdim diyordum. Çocuklarımın ikisi silah altında üçü hazır bekliyor. Buna karşılık devletten görüp göreceğimiz bu mu olmalıydı? Savcı oğluma «vatan haini» diyor. Hayır benim oğlum asla böyle şey yapmaz. İspatlasınlar İpini elimle çekmezsem namerdim. Ama hak var hukuk var. 14 yaşında bir çocuk hiç bir suç delili yokken 5 aydan fazla bir süre cezaevinde tutulur mu? Yusuf'un mahkemesini 9. ayın başına verdiler. Bu hesapla bir süre daha beni buralarda süründürecekler.

Gençlik Dünyası — Anlattıklarınız için teşekkür ederiz Mehmet amca.

● Asıl beni dinlediğiniz için ben teşekkür ederim.

NAMUSLU İNSANLAR SESİNİZİ YÜKSELTİN!

M. BOZ DİYARBAKIR'A GÖNDERİLDİ

İlerici Gençler Derneği MYK üyesi Mehmet Boz'un tutukluluk süresi 3,5 ayı geçti.

10.3.1980 tarihinde İGD Batman Şube Kongresinde konuk olarak yaptığı konuşmasında «cemiyyetin çeşitli sınıflarını kin ve adavete tahrik» ettiği iddiasıyla, Mehmet

Boz hakkında verilen gıyabi tutuklama kararı 10.6.1980 günü vıcbıye çevrilmiş ve İstanbul Alemdar Cezaevi'ne konmuştu.

Mehmet Boz ve avukatlarının sürekli olarak başvurularına karşın, mahkeme önüne çıkarılıp yargılanması da halen gerçekleştirilememiştir.

Ancak geçtiğimiz hafta içinde Mehmet Boz'un avukatlarının mahkemenin başlaması ve Boz'un mahkeme yerine sevk edilmesi üzerine üst üste verdikleri başvuru dilekçeleri sonuç vermiş, Mehmet Boz Diyarbakır'a gönderilmiştir.

Mehmet Boz Genel Kurmay Başkanlığı'nın emri ile, askeri kurye denetiminde ve askeri uçakla Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı'na teslim edilmiş ve Diyarbakır Askeri Cezaevi'ne kapatılmıştır.

Mehmet Boz'un 20 Ağustos 1980 günü Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde yapılacak olan duruşmasını ilerici gençlik hareketi ve demokrasi güçleri dikkatle beklemektedirler.

BSS YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜNÜN TUTUKLANMA İSTEMİNE KARŞI TEPKİLER SÜRÜYOR

Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi Yazı İşleri Müdürü Seçkin Meriç hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkartıldı.

Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi'nden aldığımız bilgiye göre, Seçkin Meriç'in tutuklanma kararına gerekçe olarak; Derginin Şubat 1980 sayısında çıkan «Sömürü ve baskı politikasına karşı ulusal demokratik güçler — TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen» imzalı yazı gösterilmiştir.

Merkezi Çekoslovakya'nın başkenti Prag'da bulunan Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi Başredaktörü Konstantin Zaradov, Seçkin Meriç'in tutuklanma kararı ile ilgili olarak derginin Türkiye bürosuna gönderdiği mesajda aynen şöyle demiştir:

«Barış ve Sosyalizm Sorunları adlı uluslararası derginin yazı kurulu adına dergimizin Türkçe baskısının editörü Seçkin Meriç'in İstanbul'da tutuklanması ve yargılanması istemini kesinlikle protesto ediyoruz. Yayınlanan malzeme nedeniyle, yasal olarak yayınlanan bir derginin editörünün mahkemeye verilmesi, demokratik hakların ve basın özgürlüğünün büyük bir şekilde çiğnenmesidir. Bu yasa dışı uygulamaya müdahalenizde ve Seçkin Meriç'e yöneltilen suçların geri çekilmesinde ısrar ediniz.»

Yalnız komünist hareketin değil, bütün sosyalist ve işçi partilerinin de yakından izlediği Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi'nin Yazı İşleri Müdürü Seçkin Meriç hakkında tutuklama kararının alınması büyük tepki uyandırmıştır.

Necdet Adalı ve Kemal Ergin'in idamları engellenmelidir

Halk düşmanı faşist cellatlar ardarda hapisanelerden kaçırılırlarken, Kemal Ergin ve «Kurtuluş» grubundan Necdet Adalı hakkındaki idam kararları onaylanmak üzere parlamentoya gönderildi. Bu gençlerin kapılmış olduğu akımlar karşısında ilerici gençliğin tutumu bilinmektedir. Ancak küçük burjuva devrimcisi akımların nesnel olarak demokrasi güçlerine zarar veren çizgisinin sorumluluğunu yüklenmiş sefherleriyle, bu akımlara kapılmış iyi niyetli devrimci savasına katkıda bulunma özlemi duyan gençleri birbirine karıştırmamak gerekir. İki yurtsever gencin idamına karşı çıkmak bir insanlık görevidir.

Bugün asil idamlıklar elini kolunu sallayarak hapisanelerden çıkıyor. Balgat'ta beş kişiyi öldürmek, çok sayıda insanın yaralanmasına yol açmak suçundan idam cezasına çarptırılan ve cezaları kesinleşerek, parlamentoya sunulan Mustafa Pehlivanoglu ve İsa Armağan adlı iki faşist katil, 26 Temmuz günü Mamak Askeri Tutuk evi'nden kaçırıldı. İki gün sonra, bu kez Sivas Cezaevi'nden, biri 45 yıla hükümlü iki faşistin daha kaçtığı açıklandı. Bu faşist katillerin kaçışlarının sorumlusu, MHP'dir. Ona arka veren demokrasi ve halk düşmanı Demirel iktidardır. Bu salıvermelerle faşist millîtanların cüreti arttırılmak isteniyor, onlara verilen güvenceler yerine getiriliyor. Bunlar Demirel iktidarına kesin destek veren faşist odakların etkinliği sayesinde gerçekleştiriliyor.

Asıl ip kaçkınları ortalıkta dolaşırken, ikiyurtsever gencin, Necdet Adalı ve Kemal Ergin'in yasama hakkının savunulması ilerici, yurtsever, demokrat, ayrımsız herkesin görevi olmalıdır. Bunun için sesinizi yükseltin! İlerici gençlik bu konuda elinden geleni yapacaktır.

NASIL İŞKENCE GÖRDÜM?

3 «İşkencecilere insanlık onurumu çiğnetmedim!»

Geçtiğimiz günlerde Gayrettepe I. Şube'den yeni çıkan İGD Sarıyer Şubesi Yön. Kurulu üyesi M. Alper'le konuştuk. Arkadaşımız I. Şube'de görüp geçirdiklerinin izlerini ruhsal ve fiziksel olarak hâlâ taşıyordu. Arkadaşımızın vücudunun bir çok yerinde sigara yanıkları, derin sopa izleri, ki bunlar artık kabuk tutmağa başlamış, çürükler, morluklar, sürekli elektrikten yanıklar var. Arkadaşımız konuşurken heyecanlanıyor, sesi öfkeyle titriyordu.

GENÇLİK DÜNYASI — Nasıl gözaltına alındığınızı anlatır mısınız?

M. Alper — 28 Haziran günü başka başka semtlerden 4 arkadaşım Küçükçamlıca tepesine gitmiştik. Amacımız hem temiz hava alıp dinlenmek hem de arkadaşlarımızla güncel politik durum üzerine tartışmaktı. Ancak aniden jandarmalar geldi. Aldığımız notlara baktılar. Hiç bir şey anlamadıkları halde bizi bir ekip arabasına bindirerek Kısıklı karakoluna götürdüler.

Daha sonra karakol polislerinden birisi üniformasını çıkararak, sivil giyindi ve kendi özel arabasıyla bizi 1000 liraya 1. Şubeye götüreceğini söyledi. Zorla arabaya bindirildik. Saat sekiz sıralarında I. Şube'ye vardık.

Dokuzbuçuk, on sıralarında bizi içeri aldılar. Gözlerimiz bağlı, ellerimiz birbirimizin omuzunda, tren misali yürümeye başladık. En öndeki arkadaşımızı bir gardiyan götürüyordu. Aşağıya hücrelerin olduğu bölüme girdik. 25 No'lu hücrede 4 kişiydik. Hücre 1,5 metre eninde, 2,5 metre boyunda, ışsız pis, tek yataklı bir yerd.

GENÇLİK DÜNYASI — Nasıl işkence gördünüz? Önce ellerime cop vurmakla başladılar. Bir yandan da soru soruyorlardı.

Cop vurma işlemi biterken sol yanağıma çok kuvvetli bir yumruk attılar. Düştüm. Sonra kaburgalarım, sırtıma, yüzüme yumruklar yağmaya başladı. Daha sonra sağ baş parmağıma bir çıplak tel, sol serçe parmağıma bir çıplak tel bağladılar. Elektrik keskinlikle 100 voltta fazlaydı. Tam bir saat elektrik verdiler, sorular devam ediyordu. Dinamonun kolunu çevirmeğe başlıyorlar, önce yavaş yavaş sarsılıyoryordum. Daha henüz 50-60 volt kadar, 100 voltu geçtikten sonra zangır zangır titriyordum. Bağırarak istiyordum. Bağırıyor muyum. Sesim kısılıyor. Göğüs kafesim çatlayacak gibi oluyor. O anda hiç bir şey düşünemiyordum. Elektrik en şiddetli anında nasıl oldu bilemiyorum kabloyu sökmüşüm. Bu sefer hayvanlaştılar. Tekme tokat yumruk giriştiler. Tekrar bağladılar. Başladılar kolu çevirmeğe.

Bütün bu işkenceler daha yoklama imiş! Hücreye döndüm ondan sonraki iki gün bize hiç dokunmadılar.

Burada durup biraz I. Şube'nin durumundan bahsetmek istiyordum. Geceleri kadınlara ve kızlara daha fazla işkence yapılıyor işkence seslerinden bütün hücreler inliyordu. Kadınlara kızlara yapılan iş-

4 «Hastanede bile zincire vurdular!»

Sizlere gönderdiğim son mektubumda keyfi tutukluluk halimin 5 ay kadar sürdüğünü söylemiştim. 5. ayın sonuna doğru hiç bir işlem yapmadan beri serbest bıraktılar. Halen mahkemeye çağırılmadılar ve çağırılmaya niyetleri de yoktur. Bunların amacı ilerici devrimci'leri yıldırıcı cezaevi koşullarında mümkün olan en uzun sürelerle bekletmektir.

Sıkıyönetim cezaevinden çıktktan sonra 26 gün serbest de'aşabildim. 26. günün sonunda Van'ın Gevaş ilçesinde 20 kişi yine gözaltına alındık. Gözaltına alınmamızın gerekçesi bu sefer öğrenimimiz sırasında komünizm ve bölücülük propagandası yapmaktı. Yani 141-142'den yargılamak istiyorlardı bizi. Gevaş karakolunda iki gün kaldık. İki gün boyunca bir kişilik yere yirmi kişi istiflendik. Bulduğumuz hücremsi yerde et ete duruyor ellerimiz iki yana açamıyor eğilemiyorduk. Sorgumuz küfür ve dayaklarla yapıldıktan sonra Gevaş mahkemesine çıkarıldık. Savcı ve hakim komiserin arkadaşı oldukları için onun hatırına kıramayıp bizi tutukladılar. Fakat ellerinde komiserin yanlarındaki hatırlarından başka hiç bir suç delili yoktu. Tutuklandıktan sonra Van Cezaevine gönderildik. Tabi askeri konvoyla Cezaevinde bizleri ikişer ikişer koşullara dağıttılar. Van cezaevinin koşulları da diğerlerinden aşağı kalır değildi. Gardiyanların hemen hepsi faşistti. Cezaevine gelen ödenekleri gardiyanlar kendi aralarında paylaşıyorlardı. Boş ranza yoktu. Rutubetli betonda yat-

kenceler bizi deli ediyordu. Bir kadınla, bir genç kızın ırzlarına geçildiğini, her taraflarını yaktıklarını duyduk. Eyüp'ten gelen Hayrinüsa adlı genç kızın da ırzına geçmişlerdi. Sürüye sürüye tuvalete götürülürken gördük. Ölü gibiydi.

Bazı hücrelerde 12-14 yaşlarında çocuklar gördük. Bize yapılanların aynısı onlara da yapmıştı.

Ertesi gün yine işkence odasıydım. Bir donla kalıncaya kadar soydular. Yine ellere cop vurmakla başladılar. Ve bilinen yöntemlerini sıraladılar.

İkinci günün de birinci günden farkı yoktu, sırayla aynı işkencelerden geçtim.

Üçüncü günün işkencesi ise bana en ağır ve en çok acı veren oldu. Sabah aynı odaya girdiğimde iki saat bekledim. İşkencecinin biri geliyor soyunduruyor bir başkası geliyor giydirdiyordu. Daha sonra hepsi birden geldiler. Donumu da çıkarttılar. Çıtırçıtlak kalmıştım. Yine parmaklarımdan elektrik vermeğe devam ettiler. Ayaklarıma cop darbeleri, küfüller, «öldürürüz» tehditleri, özel sorular, örgütsel anlamlı sorular hep aynı anda yürüyordu. Bir ara durdular, ayağımdaki kabloyu söküp erkeklik organıma bağladılar. Bu sefer iki üç kat fazla acı duyuyordum. Elektrik bu kez iki saat sürdü. Elektrikten sonra 80-90 kilo gelen birisi sırtıma bindi. «Bir ki sol komünistler sol» diye komut veriyor sırtıma kene gibi yapıyordu. Düşüyordum sırtımdakini düşürdüğüm için tekmeliyorlardı.

Daha sonra yere yatırdılar. Biri sırtıma ıktı. Biri ayaklarıma bastırıyor diğeri de arkamdan sopa sokmağa çalışıyordu. Sırtımda oturan bundan sonra homoseksüel olacağı köprüaltına gitmemi söylüyordu. Bu işi artık benim için devrimci onurumu koruma meselesi olmuştu. Sert ve ani bir dönüşle sırtımdaki adamı fırlattım attım. Ayak ucumdakini tekmeledim. Doğruldu. Bir an geri çekildiler, şaşırıyorlar. Direniş beklemiyorlardı. Ben kazanmıştım. Dayeğe devam ettiler. İlyce vahşileştiriler, ama bir önceki deneylerine hiç teşebbüs edemediler.

Saat beşe doğru giydirip başka bir odaya aldılar. İçeri giren polislerden biri beni göstererek, «bunun hali fena» dedi. Bir saat sonra hücreye indirdiler. Bir daha da ayın dokuzuna kadar hiç dokunmadılar bize.

İşkenceler sonucu açılan yaralarım onların istediği duruma gelmeden beni bırakmayacaklarını biliyordum. Ayın onunda serbest bırakıldık. Resimlerde gördüğünüz gibi yaralarım bir çoğu henüz iyileşmedi. Çıkar çıkmaz gittiğim Adli Tabiplik'ten de ancak 5 günlük rapor alabildim. Alabildim diyorum, çünkü yaralarıma bakmıyorlar, «5 gün bile çok istirahat yazın» diyorlardı.

mak zorunda kalıyorduk. Isınma araçları yoktu. Yemek verilmiyordu. Değil temizlik için içmek için bile su bulamıyorduk. Bu koşullar altında rahatsızlandım. Sık sık fenalık geçiriyordum.

Uzun bir uğraştan sonra doktora çıkabildim. Doktor ciğerlerimden rahatsız olduğumu söyleyip, beni Diyarbakır Göğüs Hastalıkları Hastanesine sevk etti. Acil olarak gitmem gerekirken «evrakların tamamlanmadı» diye 25 gün beklettiler. Bu süreden sonra bana 3.175.— ödeterek askerlerin gözetiminde Diyarbakır Sivil Cezaevi'ne gönderdiler. Sonradan öğrendiğime göre ödediğim para askerlerin yol parasıymış. 5 gün de Diyarbakır Cezaevi'nde beklettiler. Nihayet hastaneye götürebildiler. Ayağımdan zincirle ranzaya bağladılar. Başıma da iki tane asker dikip yatırttılar. Hastanede de rahat bırakmadılar. Aynı gün, gecenin geç saatlerinde beni alıp hastanenin rutubetli bodrum katına indirdiler. Oda diye çöplerin biriktirildiği yeri vermişlerdi. Demir bir parmaklık bulunduğum yeri ayırıyor yedi tane asker tetikte bekliyordu. Gerekçeleri de ben tehlikeli bir insanmışım. Kaçabilmişim. İşte benim tedavim de böyle oluyordu. 1.1.1980 tarihinde Van'da yapılan duruşmamdan sonra hastanenin bodrum katından kurtuldum. Batman'da değişik tarihlerde dört defa gözaltına alındımsa da artık tutturabilecekleri bir şey kalmadığı için iki, üç saate bırakıyorlardı.

BATMAN/ ZEKERİYA KILICAKAN

22-25 TEMMUZ GENEL DİRENİŞİNİN ÖĞRETTİKLERİ

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN HAZIRLADIĞI KANLI BİR KOMPLOYLA KARŞI KARŞIYAYIZ

Türkiye işçi sınıfının yiğit evladı, ilerici sendikal hareketin önderi Kemal Türkler, 22 Temmuz 1980 günü faşist odaklarca katledildi. Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün belirttiği gibi, bu cinayetin amacı; sınıf sendikacılığına darbe indirmek, Maden-İş'in grevlerini kırmak, ilerici güçlere karşı bu kanlı provokasyonla daha geniş bir saldırı ortamı yaratmak, DGM'leri, Olağanüstü Hal Yasalarını, sendikal özgürlükleri yokeden yeni önlemleri kanla-kurşunla dayatmak, rejimi daha da gerileştirmek ve faşist diktaya yolu açmaktır.

Bugün ülkemiz Amerikan emperyalizminin hazırladığı kanlı bir komployla karşı karşıyadır. Halk düşmanı Demirel iktidarı, bu kanlı komplonun gerçekleştirilmesinde emperyalizmin aracısıdır. Bu emperyalist komployu boşa çıkartmak, baskı ve terör karşısında tek bir adım geri atmamaya, en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğine bağlıdır. 22-25 Temmuz genel direnişi hem işçi sınıfının, demokrasi güçlerinin baskı ve teröre karşı savaşım kararlılığını göstermesi, hem de eylem birliği yolunda atılan olumlu bir adım olması açısından önemli bir deneyimdir.

GENEL GREV TEMELİNDE YÜKSELEN GENEL DİRENİŞ

Kemal Türkler'in faşistlerce öldürülmesi haberinin duyulduğu an onbinlerce metalürji işçisi işi bıraktı. Genel grev 23 Temmuz günü tüm ülke çapında, tüm işkollarında dalga dalga yayıldı. DİSK'e, Türk-İş'e, bağımsız sendikalara üye yüzbinlerce işçi, sınıfının bu yiğit önderine sahip çıktı. Emekçi halkın, aydınların işçi sınıfının etrafında kenetlenmesiyle genel grev 1 milyonluk bir genel direnişe dönüştü. İstanbul'da yüzbinlerle ifade edilen dev bir anti-faşist gösteriye dönüştürülen cenaze töreni en geniş demokrasi güçlerini bir araya getirdi. DİSK, Türk-İş, bağımsız sendika yöneticileri, TİP, TSİP yöneticileri, CHP sayıtları, Köy-Koop. ve demokratik örgüt yöneticileri Türkler'in cenaze töreninde omuz omuza yürüdü.

Dört gün boyunca tüm ülke çapında süren genel direniş eylemi, Türkiye işçi sınıfının, ilerici güçlerin kanlı saldırılar karşısında yılmadığını, emperyalist komployu bozguna uğratma kararlılığını gösterdi. İşçi sınıfının etrafında kenetlenen emekçilerin, aydınların gücünü ve etkisini kanıtladı.

Türkiye işçi sınıfının yüz yılı aşan savaş tarihinde 22-25 Temmuz genel direnişi çok önemli bir kilometre taşını oluşturacaktır. 15-16 Haziran, 16 Eylül genel direnişleri gibi, bu şanlı tarihe altın harflerle yazılacaktır kuşkusuz. Bu tarihi okuyanlar, Türkiye işçi sınıfının, 15-16 Haziran'lardan, 16 Eylül'lerden, 22-25 Temmuz'lara varıncaya dek gösterdiği gelişimi, örgütlülüğü görecektir. 15-16 Haziran'da Türkiye işçi sınıfı sendikal haklarına yönelen tehdide karşı 100.000'lik bir direnişle karşı koydu. İstanbul ve İzmir'deki bu direnişin alanı, 16 Eylül'de gerici, faşist karması MC iktidarının DGM'lerine geçit vermemek için 400.000 işçi, emekçi, genel direnişe geçti. DGM'ler geçmedi. 22-25 Temmuz'da bu kez, Türkler'in öldürülmesi üzerine 1 milyon işçi, emekçi aydın ayağa kalktı. Her türlü anti-demokratik uygulamalara, devlet terörüne rağmen işçiler, emekçiler, aydınlar genel direnişe katıldı. Bu genel direnişin alanı bu kez tüm Türkiye'ydі. Ve bir özelliği de, birçok bölgede ilk kez genel greve, genel direnişe çıkılmasıdır.

TEMMUZ GENEL DİRENİŞİ, POLİTİK ÖNCÜNÜN GÜCÜNÜ VE YETENEĞİNİ ORTAYA KOYDU

Bu eylem, Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün yığınları harekete geçirme yeteneğini or-

taya koydu. Demokrasi hareketinin önderi, en kararlı gücü işçi sınıfıdır. Bu, teorik bir gerçek, nesnel bir yasadır. Genel grev, genel direniş bu teorik gerçeğini pratik olarak tümüyle doğrulanmasından başka bir şey değildir.

22-25 Temmuz genel direnişi, sendikal eylem birliğinin yaşamsal önemini gözler önüne sermiştir. DİSK, Türk-İş ve bağımsız sendikalara üye 800.000 işçinin genel grevi; halkımıza yönelen kanlı faşist saldırılara, işçi sınıfını açlığa mahkûm etme girişimlerine, tekelci patronların yığınsal grevleri kırma niyetlerine karşı sessiz kalınmayacağını göstergesi olmakla kalmamış, sendikal eylem birliğinin somut platformlarda sağlanabileceği gerçeğini göstermiştir. Sınıf uzlaşmacısı Türk-İş yöneticileri bu eylem birliğine engel olamamışlardır. DİSK ve Türk-İş üyelerinin bu somut platformda eylem birliği yapması sendikal birliğin sağlanması sürecinde önemli bir adımdır. Eylem birliğinin önüne dikilen sınıf uzlaşmacılarının Türk-İş'i Demirel iktidarının dayanağı yapma girişimlerine karşı tabanda yükselen muhalefetin yansımalarıdır. Daha güçlü, daha yığınsal çıkışlar için DİSK ve Türk-İş arasındaki eylem birliğinin derinleştirilmesi gerektiği açıktır.

MİLLETVEKİLLERİNİN CENZAZESİNE «PROTOKOL KONUSU» OLARAK KATILANLAR ANCAK «ÜZÜNTÜLERİNİ» BELİRTEBİLİRLER!

Genel grev, genel direniş, demokratik hak ve özgürlüklere demokrasiye yönelik her türlü tehlikeye karşı koymanın, sadece ve sadece demokrasi güçlerinin örgütlü hareketiyle, yığınsal savaşımıyla olanaklı olduğunu bir kez daha gösterdi. CHP sağ kanat yöneticilerinin eylemsizlik, gericilikle uzlaşma, teslimiyet politikasının iflasını belgeledi. «Demokrasiyi savunmak için ölüme göze almak gerektiğini» söyleyen CHP Genel Başkanı Ecevit, halk düşmanı Demirellerle uzlaşma yollarını ararken, 1 milyon işçi, emekçi, aydın, genel greve, genel direnişe çıkarak demokrasiye lafla sahip çıkılamayacağıni gösterdi. CHP'nin yurtsever unsurlarının da genel direnişe katılması, sağ kanat yöneticilerinin politikasının, en başta bu partinin tabanı tarafından onaylanmadığını bir kanıttır. Milyonlarca oy potansiyeline sahip, yüzbinlerce üyesi bulunan demokratik-sol bir parti olan CHP'nin demokrasi güçleriyle güncel amaçlar doğrultusunda eylem birliği yapması, demokratik hak ve özgürlüklere yönelik tehditlerin göğüslenmesinde önemli bir rol oynayabilir. Yoksa Ecevit'in lafta «demokrasi şampiyonu» ve eylemde demokrasi düşmanlarıyla diyalog yolları aramasıyla demokrasi hareketi zarardan başka bir şey görmez.

Burada bir noktayı daha belirtmek gerekir. CHP İstanbul sayıtlı Abdurrahman Köksaloğlu'nun faşist çetelere katledilmesi olayı, Meclis aritmetiğinin «kritik» olduğu, burjuva partilerinin milletvekilli ayartmak için yeni atraksiyonlara giriştiği koşullarda CHP bir sayıtlarını faşist kurşunlarla yitiriyor. Bu, sıradan bir öldürme değil. İlk kez bir parlamenter öldürülüyor. Ama CHP sağ kanat yöneticileri, Köksaloğlu'na bir cenaze töreni bile yapmıyordu. A. Köksaloğlu'nun cenazesi «devlet töreni» ile kaldırılıyor ve CHP Genel Başkanı bu törene «protokol konusu» olarak katılıyor. Sadece «üzüntülerini» dile getirmek, «demokrasi» üzerine bir iki laf gevelemek ve sonuçta yine AP ile diyalog yolları aramak. İşte CHP'nin bir sayıtlarınının faşist canilerce katledilmesi üzerine takındığı tutum budur. Belki Ecevit ve sağ kanat yöneticileri, Nevsehir CHP il başkanının cenaze töreninde faşistlerin silahlı saldırısından fazla ürkmüşlerdir. Bu yüzden cenazelerini kaldırma görevini, faşist terör odaklarının desteğini alan, Demirel iktidarına vermişlerdir. Belki de böylelikle faşist çetelerin, CHP'lilerin cenaze törenlerine saldırması önlenmiş oluyor (!)

REFORMİST POLİTİKA MI, DEVRİMCİ POLİTİKA MI?

A. Köksaloğlu'nun cenaze töreni ve 22-25 Temmuz genel direnişi reformist politikayla, devrimci politikanın pratikte somutlanmasıdır. İktidar yanda Mecliste en çok sayıları olan bir parti, ana muhalefet partisi, örgütlü yüzbinlerce üyesini harekete geçiremez, baskı ve terör karşısında eylemsiz kalırken, öte yanda yıllardır en zor koşullarda baskı ve yasaklamalar altında savaşım veren Türkiye işçi sınıfı öncü politik hareketinin, anında yığınları harekete geçirme yeteneğinin karşılaştırılması bu iki politika arasındaki derin farklılığı ortaya koyuyor. Yığınların, devrimci bir öncünün arkasından savaşım girmekten kaçınmayacağını gösteriyor.

BİREYSEL TERÖRİZM MI, YIĞINSAL SAVAŞIM MI?

22-25 Temmuz genel direnişi, «bireysel terörizm mi, yığınsal savaşım mı?» sorusuna verilen kesin bir yanıtı aynı zamanda. Küçük burjuva devrimciliğinin, bireysel terörist eylemlerinin her zamankinden çok arttığı, «çok eylemlerle» yığınları eyleme çekme taktiğine sık sık başvurulduğu bir dönemde gerçekleştirilen genel grev ve genel direniş küçük-burjuva devrimcilerini şaşkına çevirmiştir. Giriştikleri her «çok eylem» sonucu, burjuvazinin, gerici-faşist güçlerin yönelttikleri daha ağır saldırılar karşısında konumları sarsılan, ama bir yanılla da bu tür eylemlerle ayakta durmaya çalışan küçük-burjuva devrimcisi akımların başvurdukları bu yöntemleri nesnel olarak karşı-devrimci bir öz taşımaktadır. Bu tür yöntemler, devrimci harekete, demokrasi güçlerine zarar vermektense başka bir sonuç doğurmuyor. Bireysel terörizmin çözümsüzlüğü tarihsel deneyim tarafından birçok kez kanıtlanmıştır. Küçük-burjuva devrimcisi akımların giriştikleri bireysel terörist eylemler sonunda «kafalarını kıracağız», «gök kubbeyi kafalarımıza geçireceğiz», «analarından emdikleri sütü burunlarından getireceğiz» diye «kükreyen» Demirel'ler, Türkeş'ler 22-25 Temmuz genel direnişi karşısında «süt dökmüş kediyeye» dönmüşlerdir. Demirel, verdiği bir demeçte, «Üzülüm: Bu tür eylemlerle millet cezalandırılmıştır. Üretim kaybı millete zarar verir» türünden laf etmekle yetinmiştir. Bu, burjuvazinin, Demirel - Türkeş çetesinin korkusunu ifadesidir. Anti-faşist savaşında belirleyici olanın, yığınların direnişi, yığınların savaşımı olduğunun kanıtlanmasıdır.

22-25 Temmuz genel grevi, genel direnişi, emperyalist komployu boşa çıkaracak, yarı askersel zorbalık rejimini yasalastırmayı ve oturtmayı amaçlayan baskı yasalarını, tüm anti-demokratik girişimleri göğüsleyecek güçlerin yurdumuzda var olduğunu bir kez daha göstermiştir. Bu eylem, bu güçlerin kimler olduğunu da ortaya koymuştur. Eylem birliği yolunda önemli bir adım atılmıştır.

TEMMUZ GENEL DİRENİŞİNİN KAZANIMLARI KORUNMALIDIR

Şimdi görev, bir yandan yeni yeni yığınsal çıkışları örgütlemek için aralıksız çalışırken, 22-25 Temmuz genel direnişinin kazanımlarını korumak, öte yandan, eylem birliği ve yığınsal çıkışlar temelinde güçlü bir demokrasi hareketini örgütlemektir. Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün de vurguladığı gibi, «en küçük bir direniş, en umulmadık anda yığınları hızla hareketlendirebilir». Devrimcilerin görevi, halkımızın işçi sınıfının güncel amaçları için yürüttüğü savaşımına önderlik etmek, yığınsal savaşımı örgütlemektir.

KEMAL TÜRKLER'İN CENAZESİ DEV BİR ANTI-FAŞİST GÖSTERİYE DÖNÜŞTÜ

İZLENİMLER...

● Özellikle Boğaz Köprüsü'nün girişinde, arama yapan askerlerden 5-6'sı seçilmiş olarak getirilmişti. Bir asker yanıma yaklaştı, «Abi, burada arama yapan kişiler seçilmiştir. Beşisi, altısı faşisttir.» dedi. Bu seçme ve askerler, katılan tüm işçi, kadın ve çocukların ellerini başlarının üstünde tutturdu, göğüslerine namlu dayayarak arama yaptılar. Anadolu yakasından gelen tüm arabalardaki resimleri yırttılar. Kadın, yaşlı, oruçlu demeden işçileri tekmelediler. Bir kadın işçiyi de arabadan indirerek alıp götürdüler. Okuması yazması da olmayan bu işçiden daha haber alınmadı.

● Cenaze camiden çıkarılırken, yüzbinlerce yumruk havaya kalktı. Yüzbinlerce ağzından hep birden çıkan, «Kahrolsun Faşizm!», «Faşizme Karşı Genel Direniş!», «Türkler'in Hesabı Sorulacak!», «UDC'de Birleş!», «Faşizme Geçit Yok!», «Katil İktidar, Katil Türkeş!», «Faşizme Karşı Omuz Omuza!» belgileri arasında kortej yürümeye başladı.

● Aksaray'a gelen kortej yürümeye başlarken, MESS'in bir çelengi getirildi. Ancak birkaç işçi, çelengi tutukları gibi parçaladılar ve yolun kenarına attılar.

● Yürüyüş sırasında evlerin balkonlarından, sokakların kenarlarından, binlerce kişi töreni izliyordu. Eskiden faşistlerin üssü iken şimdiki jandarma karargâhı olan Edirnekapı Yurdu önünden geçilirken, yurdun üst katından 120 kadar asker, «Türkler'in Hesabı Sorulacak!» belgisini söylediği görüldü. Askerlerin bir bölümüne saygı duruşunda bulundu.

● Aksaray'dan gelen kortej Topkapı'da bekleyenlerle birleşirken her iki koldan da, «Ulusal Demokratik Cephe Birleş!» belgisinin haykırıldığı görüldü. Aksaray'dan gelen kortej, mezarlığın önüne ulaştığında, bir ucu daha Aksaray'da Muratpaşa Camii önündeydi. İki kolun birleşmesiyle Topkapı'daki alan doldu, taştı, yine de yetmedi.

● Mezarlıkta protokolün katıldığı bir tören yapıldı. İbrahim Güzelce'nin cenazesinde de bulunmuş olan imam, Türkler'i işçi sınıfının babası olarak tanımladı. Kortejde, içlerinde AP'li ve MSP'li de bulunan işçilerden bazılarının dinsel gerekleri yerine getirdiği, bu arada faşistlerin kahrolması için dua ettiği gözlemlendi.

● Mezar başında DİSK Genel Başkanı Baştuğ, bir konuşma yaptı. Baştuğ, konuşmasında: «Bugün burada mücadele arkadaşımız Kemal Türkler'e verebileceğimiz bir tek söz vardır: Faşizme karşı birlikte mücadele etmek. Onu yaşatacak olan tek şey budur.» sözlerine yer verdi.

İşçi sınıfının sendikal hareketinin seçkin önderlerinden, DİSK'in kurucularından, Maden-İş ve 11 yıl boyunca DİSK Genel Başkanı, Barış Komitesi Onur Kurulu, Dünya Barış Konseyi, Maden-İş adına Uluslararası Metal Sendikaları Federasyonu Yürütme Kurulu üyesi Kemal Türkler'in cenazesi, 25 Temmuz 1980 Cuma günü öğle saatlerine dek onbinlerce işçi, emekçi tarafından ziyaret edildi. Türkler'in ailesi, yakınları, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştuğ, DİSK Yürütme Kurulu üyeleri ve bağlı sendikaların yöneticileri, Türk-İş Genel Başkanı İbrahim Denizci ve Yürütme Kurulu üyeleri, Petrol-İş Genel Başkanı Cevdet Selvi, TİM-DER Genel Başkanı Nizamettin Barış, çeşitli meslek örgütlerinden temsilciler, İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın ve Yönetim Kurulu üyeleri, Barış Komitesi Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran,

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve tüm sol partilerden temsilciler, Cumhuriyet Halk Partisi, Türkiye Birlik Partisi, Millî Birlik Grubu üyesi ve bağımsız sayıtlar, İstanbul Belediye Başkanı Aytekin Kotil, Ankara Belediye Başkanı Ali Dinçer, FİDEF Genel Başkanı, Dünya Barış Konseyi Sekreteryası Başkanı Jon Benson, Dünya Sendikalar Federasyonu Genel Sekreteri Jan Nemouty, CGT adına Metal Federasyonu Temsilcisi Gilbert Lebaillon ve çeşitli meslek ve yaş gruplarından yurttaşlar, sabahın erken saatlerinde Muratpaşa Camii çevresinde toplanmaya başladılar. İşçi sınıfıyla açıkça karşı karşıya gelmekten çekinen demokrasi düşmanları, törenle ilgili dolaylı engeller çıkardılar. Sıkıyönetim Komutanlığı'nın bildirimlerinde katılacaklar için hiçbir sınırlama getirilmemişken, bir kısım güvenlik görevlisi, katılanların sayısının 4000'i aşmayacağını açıklayarak halkı cami çevresine sokmak istedi. Bu sayı, önce sekiz bine, son-

ra on bine yükseltildi, dana sonraysa, dışarıda bırakılan on binlerin dağılması üzerine, barikatlar kaldırıldı. 100 bini aşkın bir işçi ve öğrenci topluluğu ise, güvenlik güçlerince, törenin sonuna dek Topkapı'da, mezarlık çevresinde bekletildi.

Sıkıyönetimin hiçbir slogan ve pankart kullanılmaması yolundaki uyarılara karşı, yüzbinler, Aksaray'dan Topkapı'ya dek, «Kahrolsun Faşizm!», «Faşizme Karşı Omuz Omuza!», «Faşizme Karşı Genel Direniş!», «UDC'de Birleş!», «Yığınsal Direniş, Eylem Birliği», «Kemal Türkler Ölmeyin!», «Türkler'in Hesabı Sorulacak!», «Faşist MHP Kapatılacak!», «Faşist Yuvalar Dağıtılacak!», «Katil Türkeş!», «Katil İktidar!» belgileriyle, işçi sınıfı disiplini içinde yürüdü. Protokol, Türkler'in mezarı başında saygı duruşu ve Abdullah Baştuğ'un konuşması ile töreni tamamlarken, yürüyüş koluyla gelip mezarlığın önündeki alanda saygı duruşunda bulunanlar, alanı onlarca kez doldurup boşalttılar. Bu sırada, surların üzerinde kadınlı çocuklu onbinlerce insan, cenazeyi ayakta selâmlıyordu.

Dev bir anti-faşist gösteriye dönüşen cenaze töreni, Türkler'in anısına, kavgasına sahip çıkışın, anti-faşist bilinç ve kararlılığın bir göstergesi oldu.

İLERİCİ GENÇLİK KEMAL TÜRKLER'İN KATLEDİLMESİNİ YOĞUN EYLEMLERLE PROTESTO ETTİ

Türkiye ve uluslararası işçi sınıfının büyük önderlerinden biri olan Kemal Türkler'in faşistler tarafından katledilmesi üzerine tüm ülke çapında gerçekleştirilen eylemlere, ilerici gençlik de yoğun etkin eylemlerle katıldı. Kimi yerlerde çeşitli gençlik gruplarıyla ortak olarak yapılan bu eylemler, anti-faşist gençliğin eylem birliği yolunda da önemli bir adım oldu.

24 Temmuz günü de İstanbul Kumkapı Pazarı'nda ilerici gençler, genç öncüler, ve ilerici kadınlar tarafından ortaklaşa düzenlenen bir eylem gerçekleştirildi. Pullar atıldı, saygı duruşunda bulunuldu. Çevreden ilgi gören eyleme halk da saygı duruşu ve sloganlarla katıldı. Ayrıca, ilerici gençler Aksaray'dan Yenikapı'ya giden yoldaki büyük köprüde «Kemal Türkler'in Hesabı Sorulacak!» yazılı bir pankart astılar. Sultanhamam, Aksaray ve Yenikapı'da da ilerici gençler, genç öncüler ve ilerici kadınlar ortak eylemlerde bulundular.

Türklerin faşist katiller tarafından katledilmesi Kadıköylü ilerici liseliler tarafından protesto edildi. İlerici liseliler Ziverbey yoluna, «İşçi Sınıfımız, Kemal Türkler'in Hesabını Soracaktır!» yazılı bir pankart astılar. Bölgede Türklerin öldürülmesini lanetleyen pullamalar yapıldı. Haydarpaşa Endüstri Meslek Lisesi ilerici öğrencileri de pullamalar ve yazılamalar yaparak, Türklerin yaşamını ve savaşımını öğrencilere anlattılar. Otobüslerde konuşmalar yaparak, duvar gazeteleri astılar.

Bostancı, Göztepe ve Hasanpaşada da yazılamalar yapıldı. Kadıköylü ilerici liseliler ayrıca halkın ilgisini çekecek yerlere afişler yapıştırdılar.

Ankarada da ilerici gençler, Kemal Türkler'in öldürülmesini protesto eden yoğun eylemler gerçekleştirdiler. Faşist-

lerin yoğun olarak buldukları semtlerden Demirlibağçe ve Şehitlikte yazılamalar yapıldı. Boğaziçi, Ulus, Şenyer, Erzurum Mahallesi'nde Türklerin hesabının sorulacağını belirten pankartlar asıldı. Samsun, Eskişehir ve İstanbul yolları, Seyranbağları Ankaranın merkezine bağlayan yollar trafiğe kapatıldı. Şenyer Mahallesi'nde ve Yeni Mahallede de mahalle halkıyla öldürme olayı ile ilgili konuşmalar yapıldı.

Güzelkaya Mahallesi'nde ve Rüzgârlı Sokağı Ulus tarafındaki çıkışında koran gösteriler düzenlendi. Ulusta yapılan gösterilerde Başbakan Demirelin bir maketi yakıldı, sloganlar haykırıldı. Bu arada ilerici gençler, Birlik Yolu ve genç öncüler eylem birliğini geliştirerek Seyranbağları, Sıhhiye, Tunus Caddesi ve İşçi Blokları çevresinde duvarları yazılarla Samsun yolu, Abidinpaşa ve Şi-

rinpaşa semtlerine giden belediye otobüslerinde günün anlamını ve önemini belirten konuşmalar yapıldı.

ODTÜ'de ilerici gençler, okulun kütüphanesi önünde bir gösteri düzenlediler; Matematik Fakültesi'ne bir pankart astılar. Okuldaki işçilerle bir sohbet toplantısı düzenleyen ilerici gençler, devrimci marşlar söylediler.

Tüm bunların yanı sıra, Ankara'nın çeşitli semtlerinde de benzeri anti-faşist gösteriler düzenlendi, Kemal Türkler'in faşistler tarafından katledilmesi lanetlendi.

Zonguldak'ın çeşitli mahallelerinde de ilerici gençler, Türkler'in öldürülmesini protesto etmek amacıyla çeşitli gösteriler düzenlediler. İlerici gençler gösteriler sırasında afişler, pullar yapıştırdılar; çeşitli yerlerde yazılamalar yapıp, anti-faşist belgiler haykırdılar.

İzmir'de de ilerici gençler Bahçelievler, Tepecik, Şirinyer'de gösteri ve yürüyüşlerle Kemal Türkler'in öldürülmesini kınamışlardır. Bu yerlerin yanı sıra; Hatay, Kale, Bozyaka'da da pankartlar asmışlardır. Kahve ve sinemalarda olaya ilişkin toplantılar düzenlenmiş, otobüslerde konuşmalar yapmışlardır. Tıp Fakültesi'nde de bir forum düzenlendiği ve sınavların boykot edildiği öğrenilmiştir. Buca Cezaevi ilerici tutukluları yakalarına «K. Türkler'in anısı kavgamızda yaşayacak» rozetleri takarak ziyaretçileriyle görüşmüşler, «Faşist Dikta Girişimlerine Geçit Vermeyeceğiz!» belgisini atarak bir günlük açlık grevine gitmişlerdir.

Öte yandan, Ödemiş'te Tekstil Fabrikasında çalışan 400'ü aşkın genç işçi, Türkler'in öldürülmesini kınamak için direnişe geçmişlerdir. İlerici gençler de yazılamalar yapmışlar ve pankartlar asmışlardır.

"KOMİSYONUMUZ BARIŞTAN YANA TÜM GENÇLERE

AÇIKTIR!"

Bariş Komitesi Gençler ve Öğrenciler Komisyonu Başkanı kuzay sorularımıza yanıtladı.

— Gençlik Dünyası komisyonunuzun değişik politik görüşlerden gençlik gruplarını barış savaşımında biraraya getirmede önemli bir başarı elde ettiğini görüyoruz. Ne var ki, hâli bazı gençlik gruplarının bu somut savaşımından uzak durdukları da bir gerçektir. Sizce bunun nedeni nedir ve bu olumsuzluğu nasıl aşmayı düşünüyorsunuz?

● Gerçekten de bazı gençlik grupları günümüzde barış savaşımının önemini küçümsüyorlar. Bu gruplar çoğu kez barış savaşımıyla devrim savaşımını karşı karşıya

koyuyorlar. İşçi sınıfının bilimsel dünya görüşünün savunduğu «farklı politik sistemlere sahip ülkelerin barış içinde yan yana yaşayabileceği» gerçeğini anlamak istemiyorlar. Bu gruplar ya «savaşın kaçınılmaz olduğu, barışsever güçlerin savaşı önleyemeyeceği» gibi bir teze sarılıyor, bu yolla savaş isteyenlere karşı teslimiyeti öneriyorlar. Ya da, «bugün artık genel bir savaş tehlikesinin olmadığı» düşüncesinden hareket ederek savaş kışkırtıcıları ve silahlanma karşısında pasifliği ve suskunluğu yeğliyorlar.

Bu olumsuzluğun aşılması her şeyden önce gerçekleri böyle düşünenlere sürekli iletmek gereki-

yor. Barış savaşımıyla, anti-emperyalist, anti-faşist savaşım arasındaki bağı en geniş gençlik kesimlerine anlatmak bu zorlukları aşmaımızda önemli bir adım olacaktır. Türkiye Barış Komitesi'nin Gençler ve Öğrenciler Komisyonu, bütün ilerici yurtsever barıştan yana gençlere açıktır.

— Gençlik Dünyası çalışmalarınızın barıştan yana tüm gençlere açık olduğunu söylediniz. Çalışmalarınıza katılmak isteyen genç insanlar bunu nasıl yapabilirler?

● Barıştan yana olan ve çalışmalarımıza katılmak isteyen gençler Barış Komitesinin etkinlik gösterdiği illerde, Gençler ve Öğrenciler Komisyonuna başvurabilirler. Ayrıca önümüzde, barış etkinliği ile dolu uzun bir takvim var. Eylül ayında, sanırım İstanbul'da barış için Gençlik Kurultayı toplanacak. Hemen arkasından Türkiye Barış Parlamentosu toplanacak. Gençler ayrıca Sofya'da toplanacak olan Dünya Barış Parlamentosuna katılacaklar. Biz bu etkinlikleri gerçekleştirmek için 44 ilde «Gençlik Barış Komisyonları» oluşturuyoruz. Genç arkadaşlar bu etkinliklere katılabilirler.

gençliğin barış delegeleri konuşuyor:

VEZNECİLER KIZ YURDU DELEGESİ N. BURÇAK

«Coşkumuzu geniş yığınlarla ulaştıracağız»

Vietnam'da ABD ve Çin emperyalizminin saldırılarını püskürten, Latin Amerika'da ırkçılığa karşı savaşım veren, Afganistan'da, İran'da emperyalizmi, 35 yıl önce neo-faşist Hitleri yenilgiye uğratan, Orta Doğu'da Filistin'in kurtuluşu için savaşım ve onlarla dayanışmalarını yükselten dünya halkları 23-27 Eylül Sofya'da tek bir yumruk, tek bir yürek halinde birleşiyorlar.

1980 yılında emperyalizmin daha bir saldırganlaşması dünya barışını daha bir yakıcı, daha bir güncel sorun haline getiriyor.

Avrupa'nın silah deposu haline getirildiği günümüzde Orta Doğu ve Güney Afrika patlamaya hazır bir barut fıçısı halinde.

Yeni yeni ölüm füzelerinin yapıldığı, silahlanmanın artırılmasının yoğunlaştığı bu dönemde NATO'nun ileri karakolu konumundaki ülkemizde yeni ikili kölelik anlaşmaları imzalanıyor. Topraklarımızdaki askeri üsler halkımız ve dünya halkını tehdit ediyor. Barış savaşımı ülkemiz için daha da güncelleşiyor.

Emperyalizmin bu saldırgan ve savaş kışkırtıcısı politikasına karşı, barışın Sosyalist Sistemin çektiği ve tüm dünya barış güçlerinin katıldığı, DBK'nin yürüttüğü barış savaşımı daha da önem kazanıyor.

Dünya barış güçlerinin barış savaşımı, faşizme karşı, bağımsızlık ve demokrasî savaşımı ile birleşiyor.

Ve bu savaşımında aktif yer alan ülkemiz işçi sınıfı, demokrasi güçleri ve işçi sınıfının savaş yolundan yürüyen, dünya gençliğiyle daima dayanışmasını yükselten ülkemiz anti-emperyalist anti-faşist gençliğine de görevler düşüyor. En geniş gençlik kesimini aktif olarak Sofya Barış için Dünya Halkları Parlamentosuna katmak ve savaşım coşkusunu, azmini en geniş yığınlarla ulaştırmak.

SILAHLANMA YARIŞINA SON!

TÜM BARIŞSEVER GÜÇLER 23-27 EYLÜL SOFYA BARIŞ PARLAMENTOSU'NA!

N. Burçak Vezneciler Kız Yurdu Delegesi

YORUM

UFAK AMA

ÖNEMLİ BİR HATIRLATMA

Eylül ayının başında Sofya'da toplanacak Barış için Halkların Dünya Parlamentosu'na yönelik olarak tüm ülkelerde, tüm toplumsal kesimler arasında olduğu gibi; Türkiye ilerici yurtsever gençliği arasında da yığinsal bir barış çalışması geliştiriliyor. Tüm birimlerde toplantılar yapılıyor. Delegeler seçiliyor. Barış Parlamentosu'na katılmak için çalışmalar en geniş bir biçimde yansıtılmaya çalışılıyor. İlerici yurtsever, Genç-Öncü, sosyalist, devrimci demokrat ayırımı yapmadan tüm delegelerin görüşlerine yer vermek için çaba sarfediyor.

Kuşkusuz böylesine yığinsal bir barış kampanyasına katılması gereken tüm gençlik kesimleri katılmamıştır. Ortaya çıkan bu durum, sözkonusu grupların yöneticilerinin barış savaşımını küçümsmelerinden kimilerinin tümüyle reddetmelerinden kaynaklanmaktadır. Fakat tabalarındaki genç insanlar barış savaşımına katılmak istiyorlar. Bir çok birimde bu konuda yapılan önerileri kabul edip daha sonra küçük-burjuva «sol»cu şeflerinin olumsuz tavri ile karşılaşılan arkadaşlar vardır. Bu durumda yapılması gereken tek şey bu grupların tabanlarına yönelik propagandayı artırıp barış düşmanı şeflerini demaske etmektir.

Fakat görülen odur ki, bu konuda yapılanlar yetersizdir. Bir kez katılma önerisi götürülüp, olumsuz yanıt almak yeterli görülmüş, bu grupların tabanındaki devrimcilerin barış savaşımına katılma potansiyelleri gerektiği gibi değerlendirilmemiştir. Bu büyük bir eksikliktir. Ve önümüzdeki dönemde hızla kapatılmalıdır. Küçük-burjuva «sol»cu grupların şefleri barış savaşımına neden düşman olduklarını açıklamaya zorlanmalıdır. Özellikle birimlerde yığınlar tarafından seçilen barış delegelerine bu konuda büyük görevler düşüyor. Onlar kendilerine gösterilen güvene layık olduklarını göstermeli, birimlerdeki barış savaşımının en önünde yürümelidirler.

Bunu özellikle hatırlatıyoruz. Çünkü delegelerle yaptığımız bir kaç görüşme ve gazetemize yazdıkları yazılar bu konuda bizi bir hayli düşündürdü. Delege arkadaşlar dünya çapındaki barış sorunlarına Vietnam, Angola, Filistin sorunlarına gösterdikleri duyarlılığı, memleketimizdeki barış hareketine ve sorunlarına göstermiyorlar. Genel sorunlarla ilgilenmeyi genel şeyler söylemeyi yeterli görüyorlar. Halbuki barış savaşımı somuttur. Tüm insanları, özellikle gençleri yakından ilgilendirir. Bu noktadan hareket edip, birimlerde somut canlı, etkin bir barış kampanyası, propaganda etkinlikleri örgütlenmelidir. Barış savaşımı Küçük-burjuva «sol»culuğuna, sağ oportünizme karşı savaşla birleştirilmelidir. Bu temelde yürütülen çalışmaların sonuçları gazetemize iletilmelidir. Bekliyoruz.

İTÜ YURDU DELEGESİ YILMAZ AHMET

«BARIŞ SAVAŞIMINDA BİZ GENÇLERE BÜYÜK GÖREVLER DÜŞÜYOR»

Günümüzde insanlar politik görüşleri ne olursa olsun savaşın tehdidi altında. Hele hele atom ve nötron bombalarının tüm insanlığı defalarca yok edebilecek kadar güçlü olduğu da göz önüne alınırsa barış savaşımı günümüzde daha da önem kazanmaktadır. İkinci dünya savaşımının insanlığa getirdiği yıkım yaşandıktan sonra barış cephesi genişlemiş, farklı görüşlerde de olsa daha çok insanı biraraya getirmiştir. Barış savaşımı aynı zamanda emperyalizme ve faşizme karşı yürütülen savaşımın kopmaz bir parçasıdır. Çünkü emperyalizm doğası gereği savaş kundakçısıdır. Silahlanma yarışını körükleyen yine emperyalizmdir. Bunların örnekleri yaşanmıştır. ABD Emperyalizmi, Orta Doğu'daki çıkarlarını koruyabilmek için bağımsızlığı arap hareketlerini ezmeye uğraşmakta, uydu ülkelerine SİA gibi savaş kışkırtıcısı anlaşmalar ıdayatmakta Kıbrıs'ı batmayan bir uçak gemisi yapma girişimlerine hız vermektedir.

Bağlı olarak Amerikan emperyalizminin ajanları maocuların barış savaşımında yerleri yoktur. Çünkü onlar dünya barış güçlerini sovyet ajanlığı ile suçlamaktadırlar. Oysa bugün günümüzde barış savaşımının başını çeken ve en aktif güç olan Sovyetler Birliği'dir.

Barış savaşımında gençliğin yerine gelince:

Ordular genç insanlardan oluşur. Savaşanlarda en önde düşüşen en önde ölenler genç işçiler köylüler ve öğrencilerdir. Silahlanmanın getirdiği maddi yükten dolayı işsizlikten nasibini alanlar yine gençlerdir. Savaşın yıkımdan ekonomik ve psikolojik olarak en ağır darbeleri yiyenler hep gençlerdir. Bundan dolayıdır ki barış savaşımında biz gençlere büyük görevler düşüyor.

Önümüzde duran en önemli görev ise barışsever dünya halklarının en büyük forumlarından birisini oluşturacak olan Sofya barış parlamentosuna sıkı bir şekilde hazırlanmaktır.

Yılmaz Ahmet KÖGEF üyesi İ.T.Ü. Yurdu Delegesi

VEZNECİLER KIZ YURDU DELEGESİ FATMA İSMAIL

«Tek yumruk olacağız Sofya'da»

Emperyalizm gün geçtikçe saldırganlaşmakta, barış ve silahsızlanma daha yakıcı bir sorun haline gelmektedir.

Türkiye'nin NATO'ya bağımlılığı, ABD ile imzalanan ikili kölelik anlaşmaları her an sıcak savaş çıkma tehlikesini yaklaştırıyor. Ülkemiz Kıbrıs'da dolaylı yoldan NATO'ya bağımlılığın cezasını her an için çekiyor. Bu yüzden barış savaşımı daha bir güncelleşiyor.

Dünyadaki durum barış güçlerinin ve sosyalist sistemin lehine değişiyor. ABD'nin silahlanma yarışını barış güçlerinin aktif çıkışları ile engelleniyor. Bunun için Dünya Barış Konseyi'nin 23-27 Eylül 1980 tarihleri arasında Sofya'da «Barış için Halkların Dünya Parlamentosu» adlı toplantısı daha bir önem taşıyor.

Barış güçlerinin kalbi daha dün Helsinki'de tek bir yumruk halinde atarken, onun coşkusunu kalpleri-

mizde iken, daha bir coşkuyla hazırlanıyoruz. Sofya toplantısına, Barış güçlerinin nasıl tek bir yumruk olduğunu, emperyalizme göstermek için, daha bir yığinsal hazırlanıyoruz Sofya toplantısına.

Çevremizdeki en geniş kesimi barış güçlerinden haberdar etmek için seferber olduk. Çığ gibi büyüyen silah yığılmasına son vermek için detant girişimlerinin bütünleşmesi doğrultusunda herkesin çaba harcamasının yaşamsal bir önem taşıdığını yığınlarla anlatma, kendi coşkumuzu çevremizdekilere de aşılama çabası içinde bulunuyoruz.

Dünya halkları savaş kışkırtıcılarını, silah tekelcilerini altedecek güçtedir. Buna inanıyoruz ve çevremizdekileri de inandırmaya çalışıyoruz.

Soğuk savaş çılgınlığını durdurmak, silahlanma yarışına son vermek detantı güçlendirmek için ilerli-

Fatma İsmail

Vezneciler Kız Yurdu Delegesi

**BİR İLERİCİ GENÇ
ÇORUM HALKININ
KAHRAMANLIĞINI
ANLATIYOR :**

“BU DESTANI YAZAN HALK SONUNA DEK DİRENECEKTİR!”

Çorum’lu bir ilerici genç gönderdiği bir mektupla kentte kaldığı birkaç günün izlenimlerini anlatıyor. Aşağıda bu mektubu veriyoruz.

Çorum tam anlamıyla ikiye ayrılmış durumda. Daha çok Alevi halkın yerleştiği kesim (Milönü ve birkaç mahalle daha) anti-faşist güçlerin denetiminde. Faşistlerin denetiminde olan kısım ise şehrin eski kısımları (Çarşı vb.) Bir ortaokul ve Ticaret Lisesinin dışındaki okullar ise anti-faşist güçlerin etkinliğinde.

SON OLAYLAR NASIL BAŞLADI?

Milönü mahallesinin kenarında bir cami var: Alâeddin Camii. Cuma namazında faşistler egemen oldukları camilere adam yığarak, Alâeddin Camiline bomba atıldığı haberi yayıyorlar. Namaz kılınırken, dışarda birkaç el silah atılıyor ve Sünni halk galeyana getirilmek isteniyor. Bunun becerilemediği yerlerde Sünni halk zorla sokağa çıkartılıyor. Nasıl mı? İşte size bir örnek:

«Bir Alevi yurttaş normal olarak, Cuma namazını kılmak için oturduğu mahallenin camisine gidiyor. Camiyi faşist militanlar çeviriyor. Daha namaz kılınmadan birkaç faşist camiyeye girerek, diğer bütün camilere —özellikle Alâeddin Camisi’ne— bomba atıldığını, bunu dinsiz ve komünist Alevilerin yaptığını söylüyor. Halk şaşırıyor. İmam ise bunun olanaksız olduğunu, hiç kimsenin namazını kılmadan camiden çıkmasını istiyor. Faşist militanlar imama zorla susturup, halkı zorla dışarı çıkartıyorlar. Dışarıda toplanan kalabalığı faşist katiller kuşatıyor. Faşistler herkesi yürüyüşe zorluyor. Faşist militanlarda silahlar var. Şaşırarak halk ta onlara kanıyor. Ellerine ne geçerse, bıçak, sopa taş vb. yürümeye başlıyor. Söz konusu Alevi yurttaş da içlerinde o da slogan atıyor, ama bir akrabasının evinin önünden geçerken kaçıp eve saklanıyor... Alevi yurttaşın anlatımına göre çok insan zorla yürütülüyor.»

FAŞİSTLER EVLERİ NASIL YAKTI?

Faşistler tanınmış Alevi yurttaşların evinin önüne gelip taş atıyor-

lar. Evden cevap verilmezse içdekilerle birlikte evi yakıyorlar. Eğer evden silahla cevap verilirse ilginç bir yöntem izleniyor. Evi polis basıyor, arama yapıp silahları alıyor. Bazan evdekileri götürüyor, bazansa götürmeyip çekiliyor. Ama hemen sonrasında aranan evleri faşistler basıp yakıyorlar. Bir örnek veriyim:

«Milönü’ne birinin evinin yakıldığı ve oturanların evde olduğu haberi geliyor. Hemen bir yurttaş jandarmadan yardım alıyor —iki er ve yakılan eve gidiyor. Faşistler saklanmış. Yurttaş ve iki er eve girdiğinde saklandıkları yerden çıkıp çevreyi kuşatıyorlar. Kadın ve eve gelen yurttaşla öteki er faşistlerin ortasında kalıyor. Jandarma tam paniğe kapıldığı anda yurttaş jandarmanın silahını kapıyor, faşistler kaçıyorlar. Yurttaş silahı jandarmaya veriyor, Milönü’ne kaçıyorlar.»

MİLÖNÜ’NDE SAVUNMA

Faşistlerin saldıracağını duyan halk hemen toplanıp, ne bulursa mahallenin girişinde barikat kuruyor ve hemen silahlanıyor. «Halk Komiteleri» kuruluyor. Barikatlarda İGD, SGB ve Dev-Yol önderlik yapmaya çalışıyor. Hiçbir uzlaşmazlık çıkmıyor. Bütün faşist saldırılar püskürtülüyor. Barikatların arkasında onbinlerce insan var. Yiğitlik des tanları yazılıyor. Halkın sonuna dek direnme kararlılığı belli oluyor. Bu arada Maocu bozmaları (Halkın Kurtuluşu) barikatlara gelmeyip, Milönü’de yazılmaya çıkıyorlar. Halk buna tepki gösteriyor.

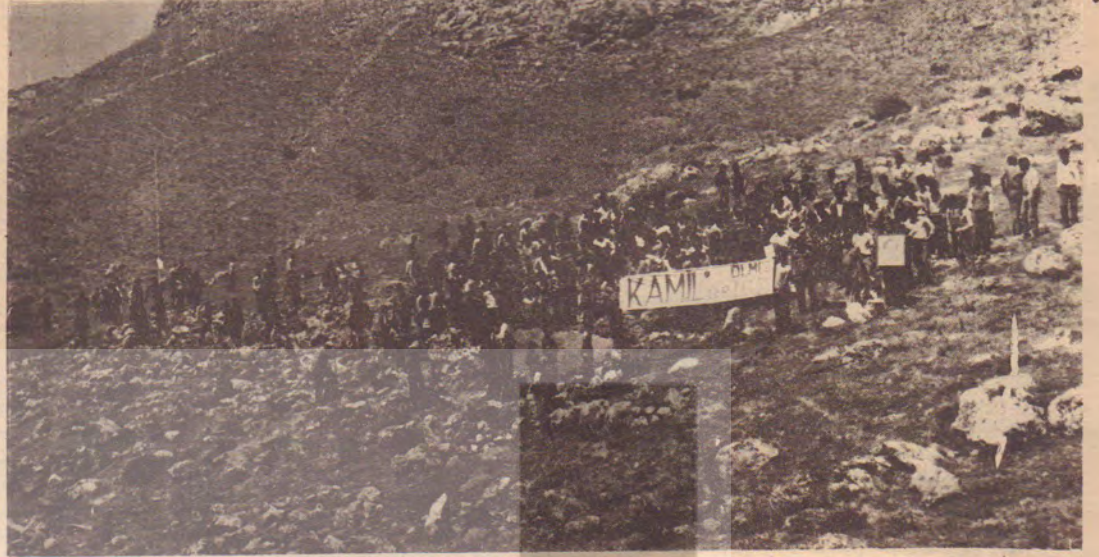
HALK KOMİTELERİ

Bunların en büyük özelliği, halkın kendisinin kurması. Yani belli bir kendiliğindenlik unsurunun var olması. Komitelere tanınmış insanlar, tutarlı kişiler giriyor. Komiteler tüm organizasyonu üstüne alıyor. Savunmada yine kendiliğinden davranışlar oluyor.

POLİS SALDIRILARI

Polis tam anlamıyla faşistlerle birlik olmuş bir şekilde saldırıyor. Hatta bir ara, bir polis panzeri barikati yarıp Milönü’ne giriyor ve yayılım ateşi açıyor. Beş yurttaş ölüyor.

Duruma asker müdahale ediyor.

Komutan kimse, kendi siyasi eğilimi yolunda davranıyor. Bir yüzbaşı 5 İGD’liyi teslim almaya çalışıyor. Mahallenin kadınları toplanıp, «bizim ölümüze çığnemenen çocuklarımızı alamazsınız» diyorlar. Yüzbaşı ateş açıyor. Bir kadın ölüyor. Ama diğer kadınlar İGD’lileri veremiyor, kaçıyorlar.

MAOCU BOZMALARI, ANCAK UCUZ PROVOKATÖRLÜK YAPIYOR

Faşistlerin Milönü’ne saldırıları püskürtülünce, barikatlar halk tarafından kaldırılıyor. Milönü’nde asker var. Bu arada Milönü dışında bir mahalleye faşistlerin saldırıldığı haberi geliyor. Maocu bozması Halkın Kurtuluşu grubu hemen Milönü’nün ortasına bir barikat kuruyor. Önce halk ta yardımcı oluyor. İGD’liler gelip, «burada barikatta pineklemek yanlış, çatışma yerine gidilmelidir» diyorlar. Ve İGD, SGB, Dev-Yol ve halk çatışma yerine gidiyor. Bu arada Maocu bozmalar barikatta bekliyor. Barikatın arkasında asker de var. Komutanları demokrat bir insan. Komutan, «Ne bekliyorsunuz, çatışmanın oraya git senize, orada devrimcilerle faşistler kıyasıyla mücadele ederken siz burada pinekliyorsunuz» diyor. Maocu bozmalar bağırıp çağırmaya başlıyorlar komutana. Bu arada bir maocu havaya ateş ediyor. Komutan «Sizin gibi devrimcilerin Allah belâsını versin» deyip maocu bozmaları dağıtıyor, «barikat»larını yıktırıyor.

Çatışma sona erip halk Milönü’ne döndüğünde maocular, halk komitelerine gidip, kendilerinin de jandarmaya karşı nasıl «dirençliklerini» anlatmaya çalışıyor. Komite ise o andan itibaren maocu bozuncuları dışarıya tecrit ediyor. Komite sözcüsü maoculara, «Evlerinizde kalabilirsiniz, ama bundan sonra sizden ne yardım istiyoruz, ne de size bize yardım ed’in, sizi istemiyoruz» diyor.

İşte böylece maocular Çorum’da tecrit ediliyor. Şimdi Maocular, Çorum’da hergün yazıya çıkıyorlar, başkaca hiçbir şey yapmıyorlar. Fakat halk kesinlikle anti-maocu bir görüşte. Maocuların dışındaki tüm gruplarla yardımlaşıyor ve güzel dayanışma örnekleri veriliyor. Dev-Yol bile Çorum’da maoculara «hainler, örnekler faşistlerle aynı dili konuşanlar» lakaplarını yakıştırmış.

KÖYLERDE DURUM

Aslında köylerde insanlar çok bilinçli değil. Ama onlar faşizmin yüzünü gördükleri ve faşist saldırıları pratikte yaşadıkları için tam bir anti-faşist bilince sahipler. 5 yaşındakinden 80 yaşındakine kadar herkes, faşistlere, «faşist katiller»

diyor ve faşistlerden nefret ediyor. Köylüler direniş günlerinde şehire yardımcı olmaya çalışmışlar. Bu arada köylere de saldırılar söz konusu olmuş. Ama köylüler de direnmişler.

Bu arada Alaca’dan sözetmekte fayda var. Alaca, Çorum’un bir ilçesi. Burada da faşistler halka saldırıyor. Köylerde saldırılar duyulunca köylüler bütün yolları kesiyorlar. Faşistlerin etkin olduğu mahallelere giden yiyecek ve ihtiyaç maddesi taşıyan araçları geçirmiyorlar. Bir kısmı ise ilçeye inip direnişe katılıyor.

SON DURUM

Şu anda Çorum sakin. Sınır bölgelerde ve mahallelerde jandarma var. Halk buralardaki evlerini terk etmiş. Ezilmişliğin öfkesini duyuyor.

Faşistlerden nefret ediyor, hükümetten ve Çorum’daki devlet organlarından nefret ediyor. Devrimcilerle güveni sarsız. Fakat Çorum’da halkın önüne geçip onu sürükleyebilecek güçte bir liderlik henüz oluşturulamamış. Kahramanmaraş kırımını bilen halk kendiliğinden sayılabilecek bir şekilde harekete geçmiş. Cenazeyi götürüp, Milönü’deki kahvelerde konuştuğumuzda çok değişik duygulara kapıldık. Karşımızda suskun olmayan insanları gördük. Konuşmalar bittiğinde herkes, dedelerden-çocuklara kadar herkes «sağ olun» diyordu, alkışlıyordu. Ve onlar Türkiye’nin her köşesinde kendilerini destekleyenlerin varlığını duydukları sevince kapılıyorlardı. Dirençleri on kat artıyordu.

Maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» şefleri tabanlarını yalan ve demagoji ile besliyorlar.

«Kendine «Halkın Kurtuluşu» adını yakıştıran, ama eylemleri objektif olarak halka karşı olan maocu bozması grubun bozgunculuğu, Çorum Direnişi sırasında emekçi halk tarafından bir kez daha görüldü. Faşist saldırganlara karşı barikatlarda direnen Çorum halkı maocu bozması gruba en iyi yanıtı verdi. Bu bozuncuları saflarından kovdu. Onlar, «Evlerinizde oturabilirsiniz, sizden yardım istemiyoruz, sizi cramızda görmek istemiyoruz» dedi. Gerçek böyleyken, «Özgürlük» yazarları Çorum Direnişi üzerine yaygara koparmaktan, direnişi örgütleyenlere saldırmaktan, eylem birliğini bozmaya yeltenmekten vazgeçmiyor. Böylece tecrit edilmişlikten kurtulabileceğini sanıyor. Bu arada mahalle aralarında kendi kendine barikatlar kuruyor, gazete satıp, bağış topluyor. «Özgürlük» yazarları «ne kadar çok yaygara koparırsak eyleme sahip çıkmak o kadar kolay olur» mantığıyla gürültü koparıyor. İşi, Çorum Direnişini tek başına «Halkın Kurtuluşu»nun örgütlediğini söyleyecek kadar ileri götürüyor. «Gerek revizyonistler ve gerekse ortayolcular bu son direnişte barikatların dışında hemen hemen hiç yer almadılar.» (Sayı, 8) diyen «Özgürlük», Cumhuriyet gazetesi muhabirinin Çorum Direnişi üzerine izlenimlerinde, bir grubun komiteden kovulduğunu belirtmesine pek içerlemiş. «Cumhuriyet gazetesi muhabiri bu bilgiyi nereden aldı bilmiyoruz ama devrimcilerin ve halkın komiteleri vardı ve eylemi bu komiteler yürütüyordu» diyerek tecrit edilmişliğini itiraf etmiştir. Belli ki maocu bozması grup mızrağı çuvala sığdıramamıştır.

«Özgürlük»e göre, maocu bozması grubun Çorum’daki uğraşlarının odak noktasını anti-faşist güçler arasında kurulan eylem birliğini bozma çabaları oluşturuyormuş. İGD, Dev-Yol, SGB arasında kurulan savaştan eylem birliğini dinamitlemek için elinden geleni yapacağını açıklayan «Devrimciler, orta yolcuları revizyonistlerden ve reformistlerden koparmak için çok uğraştılar. Ama onlar, inandırıcı revizyonistlerle birleşmeye, onların bir eklentisi olmaya çalıştılar.» diyor.

Maocu bozması grubun bu «uğraşları»nın sonuç vermemesi doğaldır. Çorum’da eylem birliğini yaşam dayatıyor çünkü. Çorum Direnişi, küçük-burjuva devrimcisi akımların şeflerinin eylem birliğine düşman politikalarının iflasını belgelediği gibi maocu bozması grubun kişirtmalarının her zaman sonuç vermeyeceğini de göstermiştir. Bu direniş bir kez daha ortaya koymuştur ki, halk yığınlarından tecrit edilen «Halkın Kurtuluşu» şeflerinin tek «devrimci» eylemleri, yalan ve demagojidir. Başka bir şey değil...

Çorum’da İGD, DEV-YOL, SGB arasında kurulan savaştan eylem birliğini yaşamın kendisi dayatmıştır

Faşist MHP’liler Gün Sazak’ın öldürülmesi provakasyonu ile Çorum’da kanlı bir saldırıya geçtiler. Amaçları Kahramanmaraş benzeri bir soykırım ile bu kenti tamamen denetim altına almaktı. Böylece Orta Anadolu’ya yönelik planlarında ileri bir adım atmış olacaktı. Ama planları ters tepti. Şanlı bir direnişe karşılaştılar. Gerçi faşistler, devlet terörü desteğinde kan döktiler, evleri yakıp yıktılar. Ama Çorum’da istediklerini tümüyle gerçekleştiremediler. Çorum’u Kahramanmaraş’a döndüremediler.

Bunda en büyük etken; Çorum halkının devrimci uyanıklığı, eylem birliği yolunda gösterdiği kararlı tutumdur. Çorum’da faşistlerin planının bozulmasında belirleyici olan; faşistlerin kanlı saldırısına karşı İGD, Dev-Yol SGB (Bağımsız) yanlılarının savaştan eylem birliğidir. Bu eylem birliği, Çorum’daki barikatlarda, her sokağın, her mahallenin adım adım savunulmasında somutlanıyor.

Bu savaştan eylem birliği, bir yanıyla faşistlerin saldırılarını göğüslemenin tek doğru yolunu gösterirken, diğer yanıyla böylece somut bir platformda sağlanan eylem birliğinin önüne kimsenin dikilemeyeceğini kanıtıyor. Çünkü eylem birliğini dayatan yaşamın kendisidir, kanlı faşist terördür.

Çorum’daki eylem birliği deneyimi bir gerçeği daha gösteriyor. İGD, Dev-Yol, SGB yanlısı gençler arasındaki eylem birliği, küçük burjuva devrimcisi akımların şeflerine rağmen gerçekleşmiştir. Özellikle Dev-Yol şeflerinin anti-faşist gençlikle eylem birliği yapma yerine, saldırıyı «merkezi bir karar» olarak dayatması Çorum’da tutmamıştır. Çünkü Çorum’daki Dev-Yol yanlısı gençler şeflerinin yarattığı hayali düşmanlarla değil, ilerici gençlerle omuz omuza eli kanlı faşistlere karşı savaşıyorlar. Eylem birliği savaş içinde güçleniyor.

«ÖZGÜRLÜK» ADLI HAFTALIK GAZETENİN
HANGİ DÜNYAYI SAVUNDUĞUMUZU SORUYORDU,
İSTE BİR KEZ DAHA YANITIMIZ

başyazı

KANLI TERÖRÜN

(Baştarafı 1. Sayfada)

halkımıza Şili gibi Güney Kore gibi faşist cunta hükümetlerini dayatıyor. Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün belirttiği gibi: «Emperyalizmin egemen güçlerin bugün için amacı; ordu denetiminde parlamenter görünümü ama aşırı baskı bir rejim biçiminde somutlanıyor. Ancak bununla birlikte emperyalizmin bölgemizde girişebileceği serüvenci bir eylomine bağlı olarak askersel bir dikta, faşist bir darbe tehlikesi de gündemdedir.»

Yarı askersel zorbalık rejimini oturtmayı amaçlayan emperyalizm ve egemen güçler, baskı ve terörü tırmandırmakla bir yönüyle emekçi halk yığınlarını sindirmeyi, pasifize etmeyi, diğer yönüyle yeni zorbalık ve baskı yasalarını yasalaştırmanın ortamını yaratmayı hedefliyorlar. Gerek Temmuz'un ilk haftasında yapılan «Hassas Bölgeler Toplantısı»nda ele alınan konular ve buna uygun olarak gerçekleştirilen «operasyonlar», provokasyonlar, egemen güçlerin amaçlarına ulaşmak için hiçbir çabayı esirgemeyeceğini gösteriyor.

Başbakan Demirel başkanlığında toplanan «Hassas Bölgeler Toplantısı»na Devlet Bakanları Orhan Eren ve Ekrem Ceyhan, Adalet, İçişleri Bakanları ile Jandarma Genel Komutanı, MIT Müsteşarı, Sıkıyönetim Koordinasyon Kurulu Başkanı, İçişleri Bakan Müsteşarı ve Emniyet Genel Müdürü katılmıştır. Sonuç olarak 100 hassas il ve ilçe belirlenmiş, bu yörelere yönelik «seri operasyonlar» planlanmıştır. Fatsa, ilk «operasyon» noktası seçilmiştir. Buna dayanarak halk düşmanı Demirel iktidarı, halka karşı yeni bir saldırı kampanyasını, baskı ve terör dalgasını başlatmıştır. Belirli çevrelerce tezgahlanan bu oyun, Demirellerin, Türkeşlerin, DGM Yasası, Olağanüstü Hal Yasası, Sıkıyönetim görevlilerinin yetkilerini artırma girişimlerinin mecliste onaylanmasını sağlama amacıyla bağlıdır. Çünkü bu yasaların çıkarılması, yarı askersel zorbalık rejiminin yasallaştırılması ve oturtulması demektir.

Burjuvazî seçeneğini belirlemiştir. Amacını ortaya koymuştur: Yarı askersel zorbalık rejimini oturtmak! Kanlı terör bu amaca yöneliktir. Önümüzdeki günlerde saldırıların artması, politik cinayetlerin yoğunlaşması bu açıdan demokrasi güçleri için hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

Bu gerçek, bugün ülkemizdeki tüm politik güçleri şu seçmeyle karşı karşıya bırakıyor: Ya emperyalizmden, işbirlikçi tekelsel burjuvaziden, halk düşmanlarından yana, ya da işçi sınıfından, emekçi halktan, demokrasi güçlerinden yana saf tutmak. Başka yol yok!

Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücü, yaptığı son tarihsel toplantıda, bugün için güçlü bir demokrasi hareketinin yaratılması sorununun güncelliğini vurguluyor. DGM Yasasına, Olağanüstü Hal Yasasına, tüm zorbalık yasalarına, tüm anti-demokratik girişimlere karşı çıkan demokratik hak ve özgürlükler için savaşan herkesle eylem birliği yapmaya hazır olduğunu açıklıyor. Demirel iktidarının izlediği halk düşmanı politikaya karşı çıkan tüm güçlerin birleştirilmesi gerektiğini belirtiyor. Bugün saptanan ve uğrunda savaşmaya değer olan güncel amaçları şu ya da bu ölçüde paylaşan güçlerin demokrasi hareketinin saflarına kazanılmasının önemi üzerinde duruyor. Emperyalizmle işbirliği yapan tekelsel burjuvazinin, troprak sahiplerinin erkini yıkılmasını stratejik amaç olarak belirleyen Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücü bugün güncel olanın halk düşmanı Demirel iktidarının politikasına karşı en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğinin sağlanması olduğuna dikkat çekiyor. Emperyalizmin, NATO başlarının, CIA'nın tezgahladığı planların bozulması, ülkemizin aydınlık geleceği buna bağlıdır.

«Gençlik Dünyası» reel sosyalizmi savunuyor!

«Özgürlük» adlı haftalık gazetesinin 5. sayısında, «Gençlik Dünyası Hangi Dünyayı Savunuyor» başlıklı bir yazı yayımlandı. Yazıda, gazeteminizin 4. sayısında yer alan ÜSS sorununa yönelik görüşler, sözde esprilli bir dille eleştiriliyor. İlerici gençliğin düzen, savunuculuğu yaptığı ve gençlik yığınlarının devrim savaşına kazanılmasını engellediği türünde suçlamaların gerçek dışı olduğunu kanıtlayarak «Özgürlük» yazarlarını inandırma gibi bir sorunumuz yok. Bu tür suçlamalar yeni değildir. Geniş gençlik kesimlerinden yalıtılmış, karşı devrim bataklığında debelenen maocu bozmalının bu hırçınlıklarını doğal karşılayıyor, ancak ÜSS yazısı aracılığıyla, yalan ve dalkavukluğu meslek edinmiş «Özgürlük» yazarlarının gerçek yüzlerini serilemek istiyoruz.

ÜSS SORUNUNUN «GERÇEK ÇÖZÜMÜ» VE «GÜLLÜK GÜLİSTANLIK ARNAVUTLUK»

Aynı gazetesinin 2. sayısında, «ÜSS Hakkında Kim Ne Öneriyor?» yazısının bir bölümünde, Gençlik Dünyası'nın görüşleri bir çırpıda çürütüldükten (!) sonra, «gerçek çözüm» gösteriliyor. ÜSS Kalkışını! Bugün bu istemi öne sürmek, dalkavukluktan, yüzbinlerce geleceksiz gençin ilk anda göstereceği duygusal tepkiden yararlanma amacından öteye gidemez. Böylesi çıkışlar gençliğin sorunları üzerine parlak sözler söyleyip gerçekte bunların çözümü yönündeki savaşımın kaçmanın eskimiş bir yöntemidir. «Özgürlük» yazarları da çaresiz yine bu temcit pillavını ısıtıp öne sürüyorlar. Ama bu kez daha kurnazca (!) Diğer görüşlerin eleştirilmesine bir sayfa ayırıp kendi önerilerini ufak bir paragrafta toplamış-

lar. Burada söylenen tek söz de şu: «Arnavutluk'ta her isteyen yüksek öğrenim yapabilmektedir gençliğin özlemleri gerçek olmuştur.» Ne kadar iyi! Böylesine çürütülemez (!) veriler olduktan sonra Arnavutluk'ta yüksek öğrenim sorununun çözümlendiğine inanmamak elde değil!

Bu sonuç hangi kaynaklardan neye dayanarak çıkarılmıştır? Arnavutluk'ta toplam üniversite sayısı ve bunların öğrenci kapasitesi ne kadardır? Yüksek öğrenim çağındaki gençlerin genel nüfusa oranı nedir? Bu gençlerin hangi üniversitelere yerleşeceğini kim nasıl sapıtıyor? Arnavutluk'ta yüksek öğrenim görmek isteyenlerin oranı ile SSCB'de yüksek öğrenim görenlerin oranı karşılaştırıldığında ortaya çıkan sonuç nedir? «Özgürlük»ün Arnavutluk'ta ilgili yazılarında sürekli olarak isteyen herkese (herkese değil!) yüksek öğrenim sağlandığı söylendiğine göre «istemeyenleri» yüksek öğrenimden caydıran nedir? Bu sorular yanıtlanmadan, mikroskop başında iki gencin fotoğrafinin altına sözkonusu ülkede isteyen herkesin yüksek öğrenim yaptığını yazabilmek için, «Özgürlük» yazarları kadar «inançlı» olmak gerek!

SSCB VE SOSYALİST SİSTEMDE YÜKSEKÖĞRENİM

Yukarıda örneklendiği gibi, tüm savlarını yadsınmaz verilere (!) dayandıran «Özgürlük» yazarları, haklı olarak, karşıtlarından da aynı titizliği bekliyorlar. Arnavutluk için «istemeyen herkes» gibi istatistik anlamı büyük ve yepyeni bir «veri» sunanlar, Sovyetler Birliği'nde yüksek öğrenim üzerine verdiğimiz sayıları, 1954 yılına dek oldukları gerekçesiyle reddediyorlar. «Gençlik

Dünyası» neden bugünkü sosyal-emperyalist Rusya'dan örnekler vermiyor? Verdiği örnekler her alanda olduğu gibi eğitim alanında da başarısızlıkların, istediği halde yükseköğrenim yapamayan yüzbinlerin, sorunları yıldan yıla büyüyen bir gençliğin sergilendiği örnekler olacaktır» buyurmuşlar. Önce şunu belirtelim: Böyle dâhice (!) sataşmalarla Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere kara çaldığını, reel sosyalizmin kazanımlarını gizleyebildiğini, bunları savunanları köşeye sıkıştırdığını sanmak, ancak anti-Sovyetizmin körleştirdiği kıt akıllı yazarların işidir.

Yeni verilere gelince.. 1976'da zorunlu genel eğitime (en az 10 yıllık) geçiş eğitimi alanındaki başarısızlıklardan biri olsa gerek! 1954'te 1,6 milyon olan yükseköğrenim öğrencisi sayısı, 1977'de 5 milyona ulaşmıştı. Reel sosyalizmin eğitim utkularının tek örneği Sovyetler Birliği değildir. Sosyalist sistemin bütününde dev gelişmeler yaşanmaktadır. Örneğin, Almanya Demokratik Cumhuriyeti'nde, 1954'te 6 olan üniversite ve yüksek okul sayısı, 1974'e dek (hani şu «sosyal emperyalist sömür» dönemi!) 54'e çıkmıştır. Yüksek teknik okullar ise 200'ü bulmaktadır. İki tip yüksek öğrenim kurumunda okumakta olanların toplam sayısı ise, yine 1974'te 307 bindi. Yani ülke nüfusunun 55'te biri.

Bu sayıları «Özgürlük» yazarlarının nasıl karşılayacağı, başta da belirttiğimiz gibi, birincil sorunumuz değildir. Ne var ki bunların, sosyalist eğitimin gelişimini yansıtmada yetersiz kaldığını biz de görüyoruz. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm sosyalist ülkelerde, eğitim olanaklarıyla ilgili sayılar gittikçe daha büyük bir ivme kazanarak büyüyor, büyüyor.

Eskişehir'deki bir öldürme olayı

(Baştarafı 3. Sayfada)

rılar işçi sınıfı biliminden bir adım sapmanın bile kimilerine nereye kadar götürülebileceğinin somut bir örneğidir.

İLD ÜYESİ BİR GENÇ FAŞİSTLERCE KATLEDİLDİ

Paşabahçe Ferit İnal Lisesi 1. sınıf öğrencisi Ali Güney (1965), 26 Temmuz akşamı Beykoz Ortaçesme'de faşistler tarafından kursunla narak öldürüldü. Ali Güney'i vuran 5 kişiden üçü yakalandı. Yakalananların MHP Beykoz Gençlik Kolları ilçe başkanı ve Beykoz Adliyesi'nde stajyer savcı Cevdet Çolak, Vedat Karaca ve ağabeyi olduğu öğrenildi. Yakalananmayan öbür iki faşistin de Cengiz Çolak ve Muharrem Orhan Boran olduğu saptandı. Faşistler bundan bir süre önce de Ali Güney'in ağabeyine saldırmışlardı.

Dev-Sol'luların örgütlediği gençlik kesimlerinin enerjilerini, inançlarını harcıyacakları alan başkası olması gerekirken, bunu ilerici gençliğe karşı kullanmaları aynı zamanda gidilecek yolu doğru belirleyememekten kaynaklanan politik bir körlüktür. Onların gençliği götürmek istedikleri yer bataklığıdır. O bataklığa giden

yolda Türkiye halklarının gençlerinin kurtuluşu yoktur Her ilerici gencin görevi, bu bataklık yolda yürütenlerden en fazlasını ilerici gençliğin saflarına çekmek için çaba sarfetmektir. İşçi sınıfının savaş yolundan yürüyen gençlik hareketinin saflarını güçlendirmektir.

Eskişehir'de İLERİCİ BİR GENÇ

ÇATIŞMALARIN AZALMIŞ GÖRÜNMESİ KİMSEYİ

(Baştarafı 8. Sayfada)

Çünkü «sol içi çatışmalar» genel bir politikanın ürünüdür ve bu politika devam ettiği sürece gençliği birbirine kırdırma tehlikesi varolacaktır.

Elbette ki bu tehlikeyi önlemenin olanakları vardır ve bu olanaklar güçlüdür. Bunların en önemlilerinden birisi de küçük burjuva devrimcisi gruplara kapılanmış iyi niyetli devrimcilerin şeflerinin kışkırtıcı politikalarına karşı duydukları hoşnutsuzluk ve bu hoşnutsuzluğun giderek kesin bir tavır haline dönüşmesidir.

Özellikle son olaylar sırasında bu sayıda mektubunu yayınladığımız bir «Dev-Yol» yenisinin da belirttiği gibi, küçük burjuva devrimcisi akımlara kapılan-

mış gençler birçok birimde şeflerinin politikalarını benimsemediler, direktiflerine karşı çıktılar. Bu küçük burjuva devrimcisi akımların politikaları ile bu grupları tabanındaki gençler arasındaki çelişkinin somut bir yansımasıdır. Bu çelişki yalnızca ülkemiz için değil, daha birçok ülkedeki küçük burjuva devrimcisi gruplar için de geçerlidir. Goşist grupların tabanlarında işçi sınıfının yolunda yürüyen gençlikle eylem birliği yapma doğrultusundaki eğilim daha büyük ölçüde güç kazanıyor. Goşist grupların şeflerinin düşmanca tutumlarına eylem birliği sürecini gerginliği arttıracak ve provokasyonlara başvurarak geriye döndürme çabalarına rağmen ana eğilim bu yöndedir.

«İŞÇİNİN SESİ» GURUPÇUĞUNUN

(Baştarafı 2. Sayfada)

Sadık Aslan, «İşçinin Sesi»yle olan tüm ilişkilerini tek tek sayarak sıvırlamak istiyor.

Bu olaydan birkaç ay önce, yani Samandağ'da üç-üç kişilik «İşçinin Sesi»ci türedikten sonra, Sadık Aslan denilen kişi yakınlığıyla ve oğlu Orhan Aslan'la ilginç faaliyetler yürüttüler. Bunlar zaten öteden beri bir kırım hareketi peşinde koşmaktaydılar. Bu kişilerin nitelikleri Samandağ halkı tarafından ve hatta şimdi «İşçinin Sesi» grupçüğundan olan birkaç kişi tarafından da çok iyi bilinir. Örneğin, Orhan Aslan'ın herkes apolitik ve gerizekâli olarak tanır. İşte bu kişi birkaç başıbozuk arkadaşıyla birlikte en önce «İşçinin Sesi» militanı kesildi. Babasıyla birlikte kaçakçılık faaliyetlerinden dolayı genellikle yurt dışında bulunan Orhan Aslan Türkiye'de bulunduğu süre içinde «İşçinin Sesi» grupçuğu yandaşlarıyla sıkı ilişki içinde bulundu. Ve her fırsatta, ilerici gençlere karşı provokasyona giriştiler. Silâhlı saldırıda bulundular. Bu sırada ba-

ba Sadık Aslan da oğlunu bahane göstererek, «İşçinin Sesi» grupçuğuna çok 'havalı' tavırlarla sahip çıktı. Örneğin, «İGD» yi Samandağ'da mum gibi erteleceğini söylerken, aynı zamanda ağabeyisine ait olan bir dükkân «İşçinin Sesi» yanlılarına lokal olarak kiraladı. Bundan sonra ilerici gençlere karşı planlı saldırılara başladılar. İlerici gençler, yaratılmak istenilen provokasyonlara gelmedi. Bu son saldırılarından önce İGD yöneticilerinden bir kişinin evini kursunladılar. Nihayet en son, halkın en yoğun bulunduğu bir saatte kahveyi taradılar.

Gerici, faşist güçlerin devleti ve ülkeyi il il ele geçirmek için hızlandırdığı saldırı ve provokasyonların birisi Samandağ'da böyle yaşandı. Bu son provokasyonda ilerici genç Mithat Sahilli'nin öldürülmesi ve 4 kişinin yaralanmasına karşın ilerici gençler ve bilinçli Samandağ halkı uyanıklığı ve soğukkanlılığı elden bırakmayacaktır.

gençlik dünyası

Şehibi: Rifat Güler * Sorumlu Yönetmen: Erhan Tuskan * Yönetim yeri: Hoca Rüstem Mektebi Sok. 11/4 Çağaloğlu/İstanbul * Abone koşulları: 6 aylık 250 TL, 12 aylık 500 TL * Yurtdışı iki katıdır. * Türkiye Dağıtımı: Temel Dağıtım * Baskı: Üç-er * Son Baskı Tarihi: 8.8.1980

OLİMPİYATIN BAŞARISI VE GERİ TEPEN BOYKOT

bu spor yorumcusunun hayranlıkla ve haklılıkla belirttiği gibi eşine az rastlanılır bir olimpiyat gerçekleşti. Bunun yanı sıra, sosyalist ülkelerden gelen sporcular üstün bir başarı kazandılar. Moskova Olimpiyatları bir kez daha sosyalizmde insanın ne denli yetenekli ve başarılı olacağını gösterdi.

Ölkemizde Demirel iktidarı ABD'ye ve çılgın yöneticilerine bağlılıkta yeni bir rekor daha kırdı: Bu gösteri yürüyüşüne sporcu gönderen ender ülkelerden biri olarak spor kamuoyumuza, sporcularımıza ve gençliğimize bir kara leke daha sürdürdü. Şimdi Carter'i özenerek göndirdikleri sporculara «iyi hizmet» madalyası taksinleri!

Sovyetler Birliği olimpiyat oyununu ilk kez düzenlemesine karşın, ço-

cuğunu diriltmediler. Düzenledikleri olimpiyat oyununu buna göre. Başarılı örgütlenmesiyle, görkemli rekorlarıyla, büyük yarışma oylarıyla, amblemi ve maskottü «Mişa»yla uzun süre akıllardan gitmeyecek bir olimpiyat. 81 ülkeden katılan 600'den fazla sporunun kardeşçe yarışma görüntüleri gözümüzde canlanacak hep. Bununla birlikte dünya demokratik kamunoyu, uluslararası demokratik spor çevreleri birşeyi daha unutmayacak: Carter ve uydularının olimpiyatı boykot serüvenini.

Bütün bu serüvenden beklenen hayaller tam anlamıyla yıkılmıştır. Öyle ki emperyalist ve tekelci basın bile görkemli başarıyı dile getirmeden edemiyor. Bunlar, «Olmaz böyle şey, yoksa rüya mı?» diye soruyorlar. Ama olimpiyatları izleyenler bunun hiç te bir rüya olmadığını görüyor yaşıyor, söylüyor. Günlük basına bile sızmıştır. Olimpiyatlar da herşey iyi, doğru, düzgün işliyor. Herkes görkemli başarıya hayran. Batılı gazetecilerin tek sorunu kalmış Gazetelerinin yazışları müdürleri niye aksayan, iyi gitmeyen şeyler üzerine bir tek haber yok diye sıkıştırıyorlarmış.

Hatta gazetecilerin bazıları Moskova'ya ne için gönderildiklerini bile gizlemiyorlar. Sovyetler Birliğinde «baskı rejimini, hürriyetsizliği» gösterecek küçük bir olay bulsalar o da yeter. Ama yok. Ülkemizde namusluca düşünen bazı gazeteciler daha da ileri gidiyorlar. Boykot nasıl gerit pepti? diye soruyor ve bunu açık yüreklilikle anlatıyorlar.

Carter ve uyduları tüm çabalarına karşın ölü doğurdıkları boykot ço-

Kalıcı barış, yumuşama, güvenlik, işbirliği ve silâhsızlanma için savaşımında Avrupa gençliği ve öğrencileri ULUSLARARASI SEMİNERİ

«DÜNYA BARISI İÇİN GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM»

Haziran ayında Çekoslovakya Sosyalist Gençlik Birliği (SSM) tarafından ulusal ve uluslararası nitelikte bir barış etkinliği düzenlendi. Ülkenin çeşitli yörelerinden gelen SSM üyeleri batı sınırına yakın bir kent olan Srni'de topladılar ve bir barış yürüyüşü yaptılar. Bu yürüyüş Avrupa gençliğinin birçok temsilcisi de konuk olarak katıldı. SSM tarafından aynı zamanda «Kalıcı Barış, Yumuşama, Güvenlik, İşbirliği ve Silâhsızlanma İçin Savaşımında Avrupa Gençliği ve Öğrencileri» konulu bir Uluslararası Seminer düzenlenmişti. 19-22 Haziran günlerinde toplanan seminere DDGF ve UÖB'nin yanı sıra aralarında Türkiye'den ilerici bir gençin de bulunduğu Avrupa ülkelerindeki çok sayıda komünist, sosyalist sosyal demokrat, liberal, merkezci gençlik örgütleri temsilcileri katıldı. Gençlik temsilcileri seminer boyunca ülkelerinde ve Avrupa'da barış savaşımının hedefleri, barış hareketinde gençliğin rolü ve etkinlikleri, dünya gençlik ve öğrenci hareketinin barış savaşımında birliğinin güçlendirilmesi ve diğer güncel uluslararası konular üzerinde görüş ve deneyim alışverişinde bulundular. Seminer sonunda oybirliği ile bir «Dünya Gençliğine Çağrı» belgesi onaylandı ve ayrıca bir mesajla ev sahipliği yapan SSM'e teşekkür edildi. Seminerin sonuç belgesinin son bölümünde dünya gençliğine şu çağrıda bulunuluyor:

- Silâhsızlanma yarışını durdurmak için olanaklı tüm çabalarımızı sarfedelim!
- NATO'nun yeni Amerikan füzelerini üretme ve Avrupa kıtasına yerleştirme kararı kaldırılmalı!
- SALT-II anlaşması en kısa zamanda onaylansın!
- Silahlar ve silahlı güçler karşılıklı azaltılmalı, Viyana görüşmelerinde kesin bir ilerleme sağlansın!
- Helsinki Sonuç Belgesi tam uygulansın!
- Askersel yumuşama ve silâhsızlanma üzerine bir Avrupa Konferansı toplansın!

Biz, gençlik olarak dünyanın soğuk savaş dönemine geri döndürülmesine izin vermemeliyiz. Güçlerimizi birleştirmeli ve dünya barışını bu yönde ki tüm gelişmeleri desteklemeliyiz. Bu bağlamda gençliğin ve öğrencilerin ortak eylemleri için somut bir temel oluşturacak olan Tüm Avrupa Gençlik ve Öğrenci İşbirliği Çatışı 1. Kurucu Kurultayı'nı (14-15 Ekim 1980, Budapeşte) destekliyoruz. Tüm dünya ilerici-demokratik gençliğini 19-23 Ocak 1981'de Helsinki'de yapılacak olan «Barış, Yumuşama ve Silâhsızlanma İçin Dünya Gençlik ve Öğrenci Forumu»nun hazırlıklarına ve gerçekleştirilmesine etkin olarak katkıda bulunmaya çağırıyoruz. Dünya barış güçlerinin öteki etkinliklerini, örneğin 1980 Eylül'ünde Sofya'da toplanacak olan ve gençlik ve öğrenciler tarafından da katılacak Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu'nu sevinçle karşılıyoruz.

Hitler faşizmine karşı utkunun 35. yıldönümünde DDGF'nin dünya gençliğine çağrısı

«Faşizm yanlısı ve Neo-Nazi eğilimlere karşı duralım»

Hitler faşizmine karşı savaşımın içinden doğan Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF) yıldönümünde uluslararası bir yurtdışı masa toplantısı düzenledi. Katılanlar arasında Türkiye'den de bir ilerici genç bulunuyordu.

Toplantı sonunda oybirliği ile bir çağrı belgesi onaylandı. Çağrıyı aşağıda yayınlıyoruz:

ÇAĞRI
•9 Mayıs Hitler faşizmine karşı utkunun 35. yıldönümüdür. Bu utku, ordu sıralarında, direniş gruplarında, yeraltı hareketinde ve toplama kamplarının dikenli telleri ar-

dında, faşizm ve savaş belasını iletme ortadan kaldırmak için, kanları pahasına özgürlük savaşımında birliği kuran dünya halklarının ortak çabaları sayesinde olanaklı oldu. Sovyet halkı ve gençliği kahramanlıkları ve özveriyle insanlığın faşist boyunduruktan kurtulmasına belirleyici bir katkıda bulundu.

Bugün 35 yıl sonra, böylesi özverilerle dolu olan bu savaşımın tarihsel sonuçlarını büyük bir takdirle izliyoruz. Faşizmi getirmiş olan emperyalizm, güçler dengesinin barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme davası yararına değişmesi karşısında yitirdiği konumlarını yeniden elde etmek için çabalarını yenilemiş bulunmaktadır. Bunun, belirli kapitalist ülkelerde alarm verici bir durum olarak kendini ortaya koyduğu gibi, aşırı sağcı, faşizm yanlısı ve yeni-nazi güçlerin

başlarını kaldırmaları için elverişli olan bir soğuk savaş, askersel histeri atmosferi olduğunu gözardı edemeyiz.

Ufukta askersel bulutların toplanmakta olduğu bugün tüm dünya gençliğine şu çağrıda bulunuyoruz:

Faşizme karşı savaşta canlarını verenlerin anısına, savaşsız bir dünya özlemi duyanlar adına, gelecek kuşaklar adına tüm dünya ilerici gençliği ve öğrencilerini;

— Barış, güvenlik, yumuşama, ulusal bağımsızlık savaşımında dünya yüzeyinde en geniş gençlik yığınlarının safalarını sıklaştırmaya,

— Nerde olursa olsun, Şili'de, Uruguay'da, Paraguay'da, Guatemala'da ve diğer ülkelerde, faşist ve gerici rejimlere karşı savaşımı sürdüren halkların ve gençlerin haklı davasına desteğimizi arttırmaya,

— İrkçi baskının tüm biçimlerine, kesin bir «HAYIR» demeye,

— Varoldukları her yerde faşizm yanlısı ve yeni-nazi eğilimlere karşı durmaya çağırıyoruz.

DDGF bu yıl 35. yıldönümünü kutlayacaktır. Onun kuruluşu gençliğin anti-faşist birliğinin dışavurumu ve onların ortak savaşımının en önemli sonuçlarından birisi idi. Bu savaşım Londra andını gerçek yapmak için sürdürülmelidir: «...hünerli eller zeki beyinler ve gençlik heyecanımız bir daha asla savaşta harcanamamalıdır...»

Yaşasın tüm dünya ilerici-demokratik gençliği ve öğrencilerinin barış ve demokrasi savaşımında anti-faşist, anti-emperyalist birliği ve dayanışması!
Budapeşte, 9-10 Mayıs 1980»

Yunanistan gençliği Kemal Türkler'in öldürülmesini kınadı

Yunanistan gençlik ve öğrenci örgütleri yaptıkları açıklamalarla Kemal Türkler'in öldürülmesini kınamışlardır. Yunanistan Komünist Gençliği'nin yayın organı Odigitis yayınladığı bir yazıya olayı duymuş ve kınamıştır. Öte yandan değişik öğrenci gruplarını birleştiren EFEE Merkez Konseyi de gönderdiği bir mesajla, artan faşist provokasyonlara karşı dayanışmasını iletmiştir. EFEE MK'nin mesajı aynen şöyledir:

«Yığın kırılmaları ve Türkler'in öldürülmesini öğrenen Yunanistan öğrencileri, Türkiye halkının tirmanan faşist provokasyonlara karşı verdiği savaşımın tam dayanışma içinde olduklarını belirtirler. Barış Dostluk, Dayanışma!